

உ

கணபதிதுணை.

ஸ்ரீ தத் துவராயசுவாமிகளால்

மொழிபெயர்த்தருளிய

சிவப்பிரகாசமென்னும்

ஸு சு ர கீ தை.

இஃது

ஸ்ரீ. கோ. சித. மடம்

ஸ்ரீ பொன்னம்பலசுவாமிகளால்

பரிசோதிக்கப்பட்டதற்கிணங்க,

ஷை மடாதிபர்கள்

ஸ்ரீ சி த ம் ப ர சு வ ா மி க ளி ன்

உ த் த ர னி ன் ப டி.

முள்ளங்குடி நாராயணசுவாமியால்

சென்னை:

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1912.

நகரகீதை அத்தியாய அட்டவணை.

எண்.	விஷயம்.				பக்கம்.	பாடல் தொகை
	பாயிரம்	க	சு
க	இருடிகள் வினவல்	உ	உசு
உ	சாங்கியயோகவர்ணனம்	சு	ருரு
ங	சம்பிரதாய வர்ணனம்	கசு	உகரு
ச	பத்திமை வர்ணனம்	கசு	உக
ரு	விசுவரூப வர்ணனம்	கக	சு 0
சு	சிவசத்தியின் செயலுரைத்தல்	உரு	உரு
எ	தத்துவநிசம் விபூதியுரைத்தல்	உக	உ 0
அ	பிரபஞ்ச வர்ணனம்	ஙஉ	கங
க	மாயாவிகார முரைத்தல்	ஙச	கஅ
க0	தத்துவதெரிசனம்	ஙஎ	கசு
க	யோகமுரைத்தல்	சு 0	அஎ

உ

கணபதி துணை.

சிவாயபரப்பிரம்ணேநம:

நாகரகதை.

பாயிரம்.

பூதமைந்தோ டிரவிமதிபுருடனாகிப் புணர்ச்சென்றுந்
பேதமில்லா வறிவுருவாய்ப் பிறங்குகின்ற பேரொளியோ
ஞ்விழுவர்க் கறிவரியோனரிவை பாகனொமலன்
பாதபங்கயங்க டலைவைத்தே பணியுட்பரிசினனான்.

(க)

வேறு.

“இலங்கியமறைந் ஞ்ரு மியம்புதற்கியலாதென்ன
மலங்கியசுந்தையோடு வானவர்முவர்சிற்க
விலங்கியலையெவன்னை வேதகஞ்செய்தென்னுள்ளோ
துலங்கியசொருபானந்தன் றுணையடிதொழுதல்செய்வாம்.

(உ)

வேறு.

புன்மதியணிந்தசெக்கர் நன்மவுலிமுதல்வனை யென்னமுன்
னின்று, நன்மதிமுனிலர்கேட்ப வன்பொடுநல்கிய நான்மறைப்பொ
ருளைப், புன்மதிச்சொலவும் பொருளுமொன்றுணனோன் போதகஞ்
செயப்புருமிதுகண், டென்மதியெனக்கே நகைசெயுமானு லேதிலா
ர்க்கென் செயாதிதுவே.

(ங)

சிவன் நிருவுருவுகொண்டு முன்பருளிச்செய்ததோர் புராணமா
தலினும், சிவன்றனையளித்த பன்றிருநாமஞ் சிவப்பிரகாசமாமத
னும், சிவந்தெடுத்தமிழா வியார்க்குமிந்நிலத்தே சிவந்தனைத்திகழ்த்
திடுந் தெளிவாற், சிவன்றனக்குரிய தாதலானமஞ் சிவப்பிரகாச
மென்றுணர்ப்பாம்.

(ச)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ச.

முதலாவது,

இருடிகள் வினவும் அத்தியாபம்.

பிரமரண்டங்கள் படைத்தவப்பரிசும் பேருமையுமணுக்களெல்
லோளும், வடிவறுவாத்தாய் வனம்பெறவதிவே வாய்மையால் வரு
ணநாக்கினினும், தருமதற்பரராய் ஞானபோகத்தே சாலவாதரிப்ப
வர்தம்மாற், நிரமுதப்பரவுந் தேவதேவர்க்குத் தேவனுண்டென்று
செப்பினையால். (க)

நாதபுரிய நான்மறைதெரிந்து நன்னெறியளிக்குராரண னை
மாதவமுனிபா லறிவெலாமறிந்தா யாதலாலரும்பரந்திகுத்தி
யேதமார்பிறவி யறுப்பதாஞான மேததுவியம்புவாயென்று [ஞர்.
குதமாமுனியைச்சவுனகன் முதலாந் தொல்லைமாமுனிவர்கள் சொன்

வேறு.

சூதமாமுனிமுனிவர்கள் சொன்னவாகேட்டிப்
போதமாநெறியளித்தன புராணனைகினைவுற்
றேதுவாநெருப்பட வவன் நனக்குணர்வளித்த
நாதஞகியலியாதனு முறைவிடகடந்தான். (ங)

சநர்முகில்போலுமேனி கமலமாமலர்போலுங்கண்
ணைர்மிகுமுனியையெல்லா முனிவருமின்றஞ்சக்ஞன்
பார்மிசைத்தெண்டம்பண்ணிப் பன்முறைவல்லமாய்க்ந்து
கூர்மிசைப்பற்சென்னி குவித்தகையோடுகின்றான். (ச)

அருந்தவத்தோர்களெல்லா மனுமயமுரைத்தவற்குப்
பொருத்தமாதனங்கற்பிக்கப் பூசார்முகங்கணைக்கி
யிருந்தவங்கல்விகளவிக் கில்லையையிடையுறென்று
பெருந்தகையுரைத்தான்குதன் பின்னரும்வணங்கிச்சொல்வான் (ரு)

வேறு.

இத்தபோதனர்கள் சாத்தியா லறத்தா லிறத்தவரிதையியல்பறி
வான், பத்தானவர்களேவலெவையும பாவகம் பிறத்தனெவவர்க்கு,
மத்தனா றிபண்டா மையுமுனிசட்கருளியதேதெனக்களித்த, சுத்த
ஞானத்தை யிவர்களுக் கருளாற் சொல்லெனத் துணையடி தொழு
தான். (சு)

வேறு.

கோன்னவாசகமுளங்கொளா விதைதுணைப் பதங்களை நினைந்
துதன், சென்னியாலுறவணங்கி விண்ணவர்க டேவனும்பாவுதேவ

னே, முன்னொர்க்கான் மிகுசனற்குமாரன் முத்தன்முனிவர்கட் குல
கின் மூலமார், சன்னையாருளி ஞேதினானினிது கேண்மி நென்று
முனிசாற்றினான். (௭)

வேறு.

துலைமேசேர்சனற்குமாரன் சனச்சனன்சனகன்வெள்ளி
யலைலிலாவுருத்திரன் றுணங்கிராவாமதேவன்
கலைதெரிபிருகுயோகி கபிலனத்திரிகணதன்
மலைவறுவசிட்டனோடு மரீசியாமதியின்மிக்கோர். (௮)

வேறு.

பரமனதருளாலன்றியே பரத்தைப்பரப்புறப் பார்த்ததம்மதி
யா, ஸோருவரோடொருவர் பன்னெடுங்கால முசாவியொன் றுணர்
வுறப்பெறாமல், கரமிகுபதரி வனமடைத்தரிய மாதவம்வருத்தினர்
வருந்த, நரனோடுகாராயண நெருமுனியாய் நற்றவர்க்கருள்செய
ந்தந்தான். (௯)

நாரணனருளிற் பணிந்துமா முனிவர்கான் மறைமொழியினால்
வழுத்தக், காரணந்தன்னை யறிந்துநீர்த்தபித்த காரணமென்னெனக்
கண்ண, நேரணிமறையின் பொருடெரிந்துகொள்களாலியன்றில
தின்றவா, வாரணப்பொருளை யறிகுவாய்நீயே யாதலாலுன்னையே
யடைத்தோம். (௧௦)

வேறு.

ஏதுகாரணமில்லவகினுக் கெல்லாமென்று நின்றளிப்பவனெவன்று
னேதுதானான்மாவேது வீடேவன்பிறப்பவனெவன் பிறப்பிப்பா
னேதமாராலே கண்டிடப்படுவதுணையறு பிரமமேதெல்லா
மோதுவாயெங்கனைய நீயல்லாலொழிப்பவரினலை யென்றுரைத்தார்.

வேறு.

அத்தவெல்லையி லம்புயைகேள்வனும்
வந்ததன்நவ வேடத்தைமாறியே
சீத்தையாலிமை யோர்க்குத்தெரிக்கொண
வெத்தைதன்னொளி யாலேயிலங்கினான். (௧௨)

திங்கனையிறுபோலத் திகழ்ந்தவெண்
சங்குமாழியுந் தண்டஞ்சாரங்கமுஞ்
செங்கைநாற்குத் திருமறுமார்பமும்
பங்கயாலயப் பாவையுங்கூடவே. (௧௩)

கூட்ட பொன்னினுந் தூயொளியாயொளி
விட்டி லங்கினன் விட்டுவிளங்கொளி
மட்டமன்றிய மண்டலத்தால்வெளிப்
பட்டனன்னரனாய் வந்தபான்மையான்.

(கச)

வேறு.

அரியருவுகண்டக மகிழ்ந்தவளவிற்கே
பெரியபரிவோடு பிரைசூடியபிரான்முன்
சுருதிமுடிவோ துபொருள்கொல்லுதறுணிந்தே
சுருதவரியான்முனிவர் கண்ணில்வெளியின்றான்.

(கரு)

வேறு.

சேயசேயதேவர்போற்றுந் தேவமாதேவபோற்றி
யயமறமுனிவர்போற்று மம்பிகாபதியேபோற்றி
நயமுறுமன்பாலன்றி நணுகுதற்கரியாய்போற்றி
செயலறவிருந்தயோகிற் றிகழ்ந்திடுஞ்சிவனேபோற்றி.

(கசு)

கூந்தகைகனல்கானீராற் கலந்திங் றுங்கட்டப்பட்ட
வெந்திரமல்லாய்போற்றி யியங்கிடவளிப்பாய்போற்றி
யந்த்ருஞ்செய்வாய்போற்றி யானந்தவுருவேபோற்றி
பந்தனையறுப்பாய்போற்றி பாமகாரணனேபோற்றி.

(கஞ)

வேறு.

வெல்கபூதபதிவெல்கசீவபதி வெல்கயோகபதிவெல்கவே
பல்குபேருருவுகண்கைகான்முடி பகர்த்திடற்கரியபான்மையாய்
தொல்லைநான்மறையினாலுமுன் னியல்புசொல்லலாகுமனவல்லவால்
வல்லவாறுசிலசொல்லியாமுனை வழுத்துகோமெனவணங்கினார்.

(க)

வேறு.

துதித்தமாமுனிவர் தலைகளால்வணங்கித் தொழுதகையினர்
களாய்நிற்பச், கொதித்தவான் புலத்துக்கொண்டல்வந் துதலிற்றொ
ப்பவேகொடிய வெங்கூற்றை, யுதைத்ததாளுடையா னுலகமுண்
டுமிறிழ்ந்த லொருவனைத் தழுவியிங்கிவர்கள், பதைத்தகாரணமென்
செய்யவேண்டுவதென் பகொனப்பவளவாய் மலர்ந்தான்.

(கக)

அத்தமாலிறைவனருள் செய்வாசகத்தைக்கேட்டவ ரருந்தவ
வெரியால், வெந்தபாவத்தால் விமலபாவத்தான் மெய்ப்பொருள்
விளங்குவான்வேண்டி, பெந்தையெய்யெனையே யடைந்தனநிலர்கட்
கிரங்கியான் கேட்டுடனிருப்பப், பந்தவேரறுக்கும் பாமஞானத்தைப்
புகர்ந்தருள் செய்கெனப் புகர்ந்தான்.

(உ௦)

உன்னை நீயுணர் தியல்ல துவேறு ருணருவாருன துபேர நுளாற்
றன்னையேதன் னாற்றா னறிய நிவு சங்கராவீவர்க் கருளென்று
பின்னர்மா முனிவர்தங்களை நோக்கிப் பிஞ்ஞகன் பெருகியவருளா
லென்னை நீர் வினவுமரும்பொருள் வினவி டெயதுவீ கொணவவர்க்கிசை
[த்தான். (௨௧)

வேறு.

கேசவனுணாத்தமாற்றங் கேட்டவர்பணிந்துபின் னு
மீசனைவினவுமெல்லே யிருவிசு ந்பிடையேதெய்வ
வாசனம்வந்த தாங்கே யாரியொடுமளவிறந்த
தேசுனாலகிலமெல்லாந் திகழ்வீற்றிருத்தானேறவன். (௨௨)

வேறு.

யாதொன்றிலடங்க விளைந்தவெலா
மியாதொன்றிடைநின்ற தொடுங்குவதப்
பூதங்களினுதனொர் பொன்னணைமே.
லேதங்கெடவேறி யிருத்தனனாள். (௨௩)

வானேமுதலியாவையு மன்னிடமாய்த்
தானேமுழுதாகிய தத்துவமாங்
கோனேயிவர்கண்டு கொளும்படியா
னானையரீயோடு மோராதனமேல். (௨௪)

ஓவாமையுளத் திடையோருசெய்வார்
பாவாலமேவு பரம்பொருளைத்
தேவாதிபர்தேடி சிவன்றனையே
யாவாவவர்கண் டனராதனமேல். (௨௫)

வேறு.

அளவிறந்தவன்பாகிய வருத்தவர்க்கமலன்
முளரியங்கண்வண்டுழாய்முடி முகுத்தனை நோக்கி
வளமிகுந்தமெய்ஞ்ஞான நான்மற்றுமச்சுரைப்ப
வுளமொருங்கியன்போடு கேட்டுணர்மினென்றுரைத்தான். (௨௬)

முதலாவது,

இருடிகள் வினவும் தியாய முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம்-௩௦.

ந. சு ர கீ னை து.

இரண்டாவது,
சாங்கியயோக அத்தியாயம்.

மறைபயின் முனிவர்கேட்ப மாமறைமுடிவினாலு
மறிவருமறிவானந்த வருளுருவமலன் றன்பாற்
பிறிதருபேதநீத்துப் பெயர்விலாதொன்றாயெங்குஞ்
செறிதருத்தன்னையீசன் நெறிதரவியம்பலுற்றான். (க)

அறைவதன்றித்த ஞான மியாவரு மறியாரானுன்
மறைவுதச்செய்வதொன்றாய் மன்னியேவுள்ளதென் றுந்
திறலுடையமடாதி செய்த சீர்மறையோராலு
மறிவரும்பொருளை நீங்க ளறிமீனென் றருளிச்செய்தான். (உ)

வேறு.

இந்த ஞானத்தை யெய்தியவிற்பத்தா
ரத்தமில்பிரமத் துருவாயினோர்
பந்தமேலிடார்பண்டு மின் றுமென்றே
யெத்தை யிறிவி யீசனியம்பினான். (ங)

வேறு.

மறைவுறும்பொருள்களினும் மறைவுறும்பொருண் மிகவு
மறைவுறும்படிசெயலே யறவிருத்திடவுளது
செறியுமன்புடைந்மெய்யொடு திகழ்தருத்தவமுனிக
ளறிவுறும்படியிதனை யறைவனென்றருளுமிறை. (ச)

வேறு.

ஐறியெனவுணாக் கப்பட்ட தவனுடையருவுதன்னே
ருறைவிலாநிமலன் சாந்த னுண்ணியனென்று முள்ளோன்
செறியுமெப்பொருட்கு முள்ளாய்ச் சின்மயமாயேசான் றாய்ப்
பிறிதருமவத்தைக்கெட்டாப் பெற்றியனென்றானீசன். (ஊ)

யாதொருபொருட்கு முள்ளா யிருந்துளவறிவுதன்னே
மேதருபுருடனென்று முயிொன்று மீசனென்று
பேதமில்காலமென்று மனமொடவ்வியத்தமென்று
மோதிடுமறைகளென்றே யுரைத்தனனொழிவிலீசன். (ஈ)

வேறு.

ஆங்கவன்பாலாவவெல்லா மவனிடையேயாவதுவு
மொங்கியமாமாயினையினே யுடையன திலார்ப்புண்ணான்

பாங்குறநாளுவுடலம் பண்ணியிடுமாயிடினு
மீங்கிவைதன்னிடைத்தோயா திவைநடத்துமியல்புமிலான். (௭)

*பந்தமதிலொருக்காலும் பற்றுணைப்பந்தன்
சிந்தைசெய்துந்தான்செய்யான் செய்வானேயெற்கு
முந்தியவான்கூற்றனனீர் மண்ணல்லன் முழுதுமா
யந்தமீலாவானந்த வறிவுருவே யவன்வடிவம். (அ)

வேறு.

உயிரிளேடுமனமவ்வியத்தமுறுகந்தமாகி புலனைந்தலா
னயர்வினாகியகமென்றுநின் நறியுமந்தநாற்காணமுர் மிலான்
பெயர்விலாது சொல்லுவாக்கிளேடு முதலைந்தமாய்விடயமுமடிலா
னுயர்வதாயவறிவேதனக்குருவபென் னுணைக்குமொளிமேனியோன்.

வேறு.

அயில்கின் நவவைமுதலாம் போக நுகர்பவனல்ல
னுயர்வல்லனுயிர்க்குயிராம் புருடனெனுமவனல்லன்
மயலொன்றியுளமாயை யதுவல்லன்மற்றொல்லா
மயர்வின் நியறிகின்ற வறிவுருவேன்றேயறிக. (க௦)

வேறு.

இருளுடனொளி யாவதெவ்வண்ண
மருவல்லாவவை மற்றதுபோல
விரிவுளதாய சுகந்தனிளேடும
பொருவல்லாத பரண்புணர்வெய்தான். (க௧)

உலகினிலெவ்வண் மொண்ணிழறன்னே
டிலகுமெயிற்கலவாததுபோல
நிலையிலதாய சுகந்தொடிகில்லா
னுலவல்லொதொளிர் கின்றபரன்ருன். (க௨)

வேறு.

அறிவிலேனொன்றிற்குத் தமத்தொடுவிகாரமாங்கே
யறிவினிற்கலக்குமென்று மணைத்துடனிற்குமாகி
'லறிவினுக்கனந்தகோடி கற்பம்வந்திறுத்திட்டாலும்
பிறிவதற்காகமுத்தி யில்லையேபேசிலென்றும். (க௩)

முத்தியையடைந்துயர்ந்த நித்தநன்முனிவொன்று
மொத்தபேரறிவேதன்பா லுளதவிகாரமென்றுஞ்
சூத்தமுற்சுகதுக்கங்க டொடர்விலானந்தரூப
நித்தமென்றிடவுங்காண்ப ரென்றனனிகரிலீசன். (க௪)

வேறு.

யானெனசெய்கின்றனனெனவையுஞ் சுகதுக்கங்களுன்செயலே
யூனெனவாடியிடறடித்த லுடையோளுனென்று ளாத் திடிலேவா
ராணவநிவின்றன்மேலே யாங்காரத் தையிடுதலினு
னானெயெல்லாமென்றிருப்பர் ஞானமில்லா னெனவறிக. (கரு)

வேறு.

அறிவினையுடையாகி யருமறைமூடிவுகண்டோர்
செறியுமெப்பொருட்குஞ்சான்றாய்ச் சின்மயமாயேதன்னிற்
பிற்சருமவித்தைக்கெட்டாப் பெற்றியோடெங்குநிற்கு
மறிலெனவுரைப்பரல்ல தயலொன்றுமின்மைகண்டே. (கக)

வேறு.

இன்பமொடுதன்பமது வின்றியொர்விகாரங்
தன்கணதிலாவறிவு சார்வதிலைபந்தம்
பின்பதுளவைதறி யாமைமுதலாலென்
றென்பதுளதாருமுட லோடியையவென்றும். (கங)

எப்பொழுதுநின்றதய மான்வொளிதானே
மெய்ப்படவீருந்தறிவ தாகியெவ்விடத்து
மொப்பில்பரனாகுரு டன்னகமணைத்தே
செப்பரியவேறுபல செய்வனெனுநின்றே. (கச)

இத்தன்மைபதாருமவ் வியத்தமொடுகடமறி
வெத்தனையுமுட்புற மிருத்தறியுமெனுஞ்
சுத்தமதுவாயதன துண்மையறியாதே
யத்தன்மையதாயவுரு வாயழியுமன்றே. (கக)

வேறு.

நானலாதொன்றைத்தானு யறிந்திடுமதனாலென்று
மானதாஞ்சுகதுக்கங்க ளியாராயு வெறுப்புண்டாக்கு
மீனமாமயலோடொன்றி யிருத்திடுமுடலங்கொண்டே
யானதாயழியுமென்று யறியாமமுதலாய்க்கொண்டே. (கௌ)

வேறு.

சுருமஞ்செயவிடர்வந்துறு மதுபண்ணியபாவங்
தருமென்றுரைசெயுமாமறை யவையாகியவசமே
யுருவத்தருமுழுதம்முள தாகும்மெனவொழியா
வருட்கத்திடுமொளிமேனிய தறிகென்றருள்செயுமால். (கக)

வேறு.

உழிய-தெங்குமுளதாகி யனைத்துட்புறம்புந்தானிரம்பி
யொழியாவறிவாயொருகுற்ற முணாத்தற்கரியதொருபொருளே
கழியாமாயைதனாலே காணப்படவாய்த்தோன்றியிடு
மழிவாயினதென்றென்றுமிலா திருக்குமதுவேயியல்பென்றான். (1)

வேறு.

ஆகலான்முனிகளுண்மை யொன்றெனவுரைப்பர்வேறும்
பேதமவ்விடத்தத்தாலா மென்றனரதுவுமென்று
மோதியமாயைதன்ன யாசரித்திருத்தெய்யு
நீதியதென்றுகொண்டே நிசுழ்த்தினனிகரிலீசன். (உ௩)

வேறு.

யாதொர்படி தூமமொடு தூனியொளியாய
நீதியுடைவானைமறை யாதவணமேபோ
லோதுபுலனோடு கரணம்முறுபவெல்லாம்
போதமுடனென்றியவை நின்னுணராவால். (உ௪)

அடுத்திறமெத்தனைய தாயபடிகம்பே
றடுத்திடவிலாதுதன தாயவொளியேபோ
லடுத்தகமதாகியனை யாதவறிவென்றும்
விடுத்திருளாமிக்கொளிய தாய்விரியுமன்றே. (உ௫)

நல்லறிவுளோருலகை ஞானவடிவென்றே
சொல்லுவர்களவ்வறிவி லார்தொழிலில்வேறும்
பவ்வகையதேபொருள தென்றறிதல்காண்டே
நில்லதினதாமுலகு கண்டிவாநின்றே. (உ௬)

வேறு.

யாதொருபொருட்குமுள்ளாய்க் குணமின்றி பெங்குந்தானய்ச்
சேதனனாயேயென்றுந் திகழ்த்திடும்பரிசுகாண
ரோதமாமயக்கத்தன்ன லியாவையுமிருத்தவண்ணம்
பேதமாய்க்காணுகிற்ப றென்றனன்பிறவிநாசன். (உ௭)

வேறு.

படிகத்தனிநிடையே பலசிறம்வைகவவ்வுருவாய்
வடிவத்தனதெனநின்றிடு மதுபோலநிவுருவு
முடிவொன்றுமில்பொரு ளெங்கணும்முழு தும்மொளியாயே
வடிவத்தொடும்வடிவத்தொடும் வேறாய்வுருவகையே. (உ௮)

வேறு.

பூதலாலழியாநித்திசுத் தமாமெங்குந்தாறும்
பேதமில்லறிவுதன்னிப் பெரியவர்பேசக்கேட்டி
மோ திபுரினைந்துநாளு மருச்சனை செய்யவேண்டு
மேதமில்லீடேயெய்தற் கிச்சையேயுடையோர்தம்மால். (௨௯)

யாதொருபொழுதியோக மனத்திடையெங்குநின்ற
சோதியாய்வுக்குபோதஞ் சோகத்தாலிடையிடாத
நீதியானிகழ்ந்தெதப்போது நின்றிடிற்றானேதன்னி
னோதியபரிசுநின்று நென்றனனுமையோர்குறன். (௩௦)

பூதங்களுவையுந் சன்பாற் புணர்ந்திடநின்றல்கண்டே
பூதங்களுவற்றினுள்ளும் புறம்புந்தானிற்றல்கண்டோன்
பேதங்களனைத்துமில்லாப் பிரயமேயடைந்துவேறு
மேதங்களனைத்துமில்லீடோ நென்றிடலாகுமன்றே. (௩௧)

யாதொருபொழுதியோகத் தன்னையேயியற்றியின்ப
மேதஞ்சுமாதிதன்னையடைந்துவேறுகிநின்ற
பூதமியாதொன்றுங்காணா துருந்தவனெங்குகின்ற
சோதிடாந்தன்னிற்றனனைச்சோர்வின்றிக்கண்டேநின்றான். (௩௨)

வேறு.

யாவனியாதொரு போதிதயத்தே
மேவியவாசை மெலாமறவிட்டா
னெவருநின்னமிர் தாயவனப்போ
தோவலிலாதொளிர் வீடடைவுற்றான். (௩௩)

வேறு.

பூதங்களுடைத்தாயுள்ள வேறெலாமொன்றின்கண்ணே
யேதங்களின்றிக்கண்டு ம் தினின்றும்மெல்லாமாய
பேதங்களனைத்துங்காணா தன்றிவன்பிராமென்று
வேதங்களனைத்துமோது மெய்யறிவடைந்துநின்றான். (௩௪)

வேறு.

யாவனொருவனறிவுருவாந் தனைபேசுண்மெற்றென்றாய்
மேவலின்றிவேறுபடக் காணுண்விளங்கவப்பொழுது
நீவினிலையாயுலகனைத்து மாயைதானெயனக்கண்டு
மேவலரிதாப் வீடடைந்தா நென்றேவிளம்பியிடலாகும். (௩௫)

வேறு.

பிறப்பி னொடி றப்புமிடை. துன்பமடைவென்றோ
தற்பரிவுசெய்வதொர் மருந்து ளாததாய்வ
திறப்பி ல்பரமாயிர மம்மதனை டெய்துஞ்
சிறப்புடையான பொழுதே சிவமதாவார்.

(௩௬)

ஆ ற்பலகூடியுல கத்தலைகடந்தே
வேறறவுண் மேவியுட னாகும்வினை வேபோ
லீற் ல்பரமாயிருவ தாயிரமத்தோ
டாறுமறிவான வ யடங்கியிடுமன்றே.

(௩௭)

வேறு.

ஆ சலா லெல்லாமாகி நின்றதுமறிவேவேறென்
றோ திடக்கண்ட தில்லையுள்ள போ றிவைநீக்கி
யேதமா ம்பத்தமோடிவ் வுலகமுமிலையேபார்க்கி
லா தியாமறிவைவழி யறியாமையக்குமன்றே.

(௩௮)

வேறு.

ஆவ்வண்ணமுரைத்த ஞான மமலமாய்துண்ணிதாகி
மெய்வண்ணவி காரமின்றி வேறென்றோட னைதலின்றி
மைவண்ணவிருத்தியின்றி வளரொளிபாயேற்ரு
மிவ்வண்ணமல்லாதெல்லா மிருளுடையறிவாமன்றே.

(௩௯)

ஆங்கியமுனி காளுங்கிட் குரைத்தவேதாந்தசாரஞ்
சாங்கியஞானமென்றே சாற்றிடுந்தன்மையாகு
மீக்கினியோகமாவ துறையின் றிவிடயமெல்லா
நீங்கியேயென்றே ஞாநி நிலைபெற சிற்றல்கித்தம்.

(௪௦)

வேறு.

யோகஞ்செய்ஞானம் முளதாகுமதனாலே
யாகும்தியோகம் பினையதுவேசெய்லுறுவேவான்
சோகம்முறுபயனு மவையெய்தாத ளாவில்லாப்
போகம்முழுதெல்லாம் புணர்கின்ற னிவனேயாம்.

(௪௧)

யாதொன்றினையோகஞ்செய்து பெறுவாரவர்பயனைப்
பேதம்மிலஞானத்தனை யறிவார்பெறவிசைவா
தோதம்மிலதாகும்வண டொன்றாயிடல்கண்டே
போதம்முறுபரமாகிய பொருள்கண்டதுபுணர்வார்.

(௪௨)

யோகஞ்செய்துநின்றென்று கைவிட்டே விடயம்மேன்
மோகஞ்செய்விழுமாலவர் முடிவில்லாருறுவார்.

கோகம்மொழிவிக்கும் பரமெய்தார்தமையனடயா
ராகம்மறைமுழுதும் மதுதனையேயறைதருமால்.

(சூஉ)

வேறு.

அறையும்வியத் தஞ்சீவன் மாயையால்கிளஞ்செய்யு
மிறைவனாய்ச்சென்று மியம்பிடுமறைகளுண்ணை
முறைமையாலுயிர்ச்செல்லா மாகியேமுழுதுங்கண்டே
சிறையிறந்தோங்கியெங்குத் திகழ்தருமொளியுநானே. (சூச)

வேறு.

எல்லாரு'மாயையுறுகின்றயாவு மிரதங்கள் கந்தமெனிலே
நில்லாதுதிற்தவருமாறிலாது நிலையாகிநின்றவெனிலே
பல்லாரெய்கைகளொடு கால்களுண்ணிப்பலவாயவற்றினறிவாய்
நில்லாதுநின்றநிகழ்கின்றதென்று முளையுவிளங்குமெனிலே. (சூ)

வேறு.

கண்ணினறியெல்லாங் காண்பன் காலினறியெங்குஞ்செல்லன்
விண்ணின்றவாசையெல்லாஞ் செவியின்றிவிடைத்துகேட்பன்
பண்ணின்றகையதின்றிப்பற்றுவன்விடுவென்றே
யண்ணன் முனிவர்தங்கட் கருளினன்றியும்வண்ணம். (சூச)

வேறு.

எல்லாநாயுநானறித்திருப்பனெண்ணையறிவாரியாரு'மிலை
நல்லாருண்மையெனக்கண்டோர் நாடிநின்றேயறித்தபடி
யல்லாதில்லாவளவில்பரம் புருடனெனவுமறிவின்றி
யெல்லாமாகியல்லாத வேகமெனவுமியம்புவாரால். (சூஎ)

வேறு.

பார்த்துளமுனிவரெண்ணைப் பரமென்றும்பண்டுமின்று
நீத்துளகுணத்தோனென்று நின்மலரூபனென்று
மாத்துமப்பொருளீசென்று மலர்தலையுலகுக்குணமை
யாய்த்துமிவ்வறிவேயென்ப ரல்லவாறியாரொன்றும். (சூஅ)

யாதொன்றையெயர்தம்மா லறிவரிதாகுமென்ற
தேனையுமாயைமூட மோகத்தாலுணர்வதின்றி
பேதுவொன்றிசையாவென்ற னுண்மையாமறிவைக்காண
ரீதெனமுனிகட்கெல்லா மியம்பினனிமையோர்க்கீசன். (சூக)

வேறு.

நானேமாயைதனைக்கடந்து நிற்பென் ஞாலந்தனையியற்றே
னெனையுனவுமெனையொழிய யாதோர்செயலுமில்லதனா

ஞானேகத்தைநடத்தியிடு நாதனென்றுநடுவென்று
மாணவறிவோரறிந்திடுவ ஞென்றையருளிச்செய்தனனூல். (௫௦)

எங்குந்தர்னாயாவையுமாய் நின்றேயொன்றாயழிவின்நி
யங்குமொன்றின்றறிவேயாய் நுண்ணிதாயவருள்வடிவைத்
தங்குஞானபோகத்தான் முன்பாசரித்துப்பினைவந்தெ
னங்கமானபேரொளியோ டொன்றியாளுடங்கிடுவார். (௫௧)

வேறு.

ஆங்கவர்களென்னுடைய மாயையைவசித்து
நீங்கியபின்னின் மலமதாயவருவாவ
நீங்கிதுசெயாதவர்க ளென்றுமெனையெய்தா
ரோங்குவருபந்தமதி னின்றனுடனுழைப்பார். (௫௨)

வேறு.

சுத்தனையொன்றையெண்ணைக் கூடிடுந்தொன்மையோர்க
ளெத்தனைநூறுகோடி கற்பங்கடாஞ்சென்றாலு
மெய்த்தகமீளாரொன்றன் விளங்குமெய்யருளாலென்றே
பித்தைகத்தெனையேவேத மியம்பிடுமென்றானீசன். (௫௩)

வேறு.

என்னாலுங்கட்கியம்பிய விஞ்ஞானஞானயோகிகட்கும்
பின்னாமுமதுபுத்திரர்க்கும் பேணுமியோகசாங்கியர்க்குஞ்
சொன்னாலாகுமல்லானாத் தூரவொழிப்பதிதுவென்றே
தன்னேரனையானுமீசன் றானேசாற்றியருளினான். (௫௪)

வேறு.

அன்றியாயாகிய யருள்செய்தபுராணந்தன்னின்
முன்றிகழ்பிறவீர முனிகளுக்கீசன்சொன்னான்
குன்றிடாமறையினீரங் கீதையினிரண்டாமத்தை
பின்றெலாமறியுமவண்ண மியன்றவாமுரைத்ததன்றே. (௫௫)

இரண்டாவது

சாங்கியயோகவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் அஃது.

மூன்றுவது

சம்பிரதாய அத்தியாயம்.

மூன்னநான்மறை யோகிமுடிந்ததை
யுன்னுமாறரி தாகியவொன்றினை
ஞன்னுஞானமு னேயமுமல்லதை
யின்னங்கேண்மினென் றீசனியம்பினான். (௧)

வேறு.

நன்றியுஞானசீனமாகி நானுவெல்லாம்பிறப்பிடமா
யொன்றாய்வேறாற்பொருளின்றி யொளியாயொன்றோடுவமிப்ப
தன்றாயகிலசராசரங்கட் காதாரந்தானுயென்றும்
பொன்னுததுவாயவிகாரப்பொருளாய்ப்புலஞய்ப்புணர்ப்பரிதாய். (௨)

இரண்டாவது இலாதனைவகளு லெட்டாததுவாயெங்கெங்குஞ்
சிரங்கால்கைகண்முகமுடைத்தாய்த் தெரியப்படாதாய்த் திரமாகி
யிரும்பார்நீர்தீகாலவான மெல்லாரிருத்தற்கிடமாகும்
பரந்தானுணர்ந்தோர்நீர்க்குணமாம் பரமவியோமமென்பர்களால். (௩)

அரிதாயறியாலறிவேயா மனைத்தாருயிர்க்குமுயிரந்தப்
பெரிதாயகமும்புறமுமாம் பிரமநானேபிறர்க்கென் றுந்
தெரியாதென்னுலேபரம்பி யென்பாலிருந்திச்சகமெல்லாந்
சரியாநின்றதென்றறிவான் சகலவேதங்களுமறிவான். (௪)

ஒருதானுயபரம்பொருளை யுணரப்படாதவியல்பதனாற்
தெரியாமையெனப்பகிமந்தத் தெரியாமையிலேகிழ்சாலம்
பிரதானந்தான் புமானிற்றந்த வவற்றாழ்முழுதும்பிறத்தலினு
னிருபா திகமாம்பிரமமய நிகழ்வேயிந்தநிகழ்வெல்லாம். (௫)

மேனன்னகாலம்பகுதிபுமான் றேற்றமென்பாலிரண்டிற்கு
மூன்னராகுங்காலமிவை மூன்றுமென்பாலேமுடியு
மன்னதன்மையாலாதி யந்தமின் றியன்னியமா
யென்னில்வேறாயின்மையினு லென்னதுருவேபென்பர்களால். (௬)

வேறு.

1௧ முதலாகவிசேடமீறாகமன்னு மிச்சகத்தெலாந்தத்து
சகலவாருயிர்க்கும்மோகமே செய்யுஞ்சத்தியைப்பகுதியாகவுமப்
5 தியிலாங்காரத்தடன்புணர்ப்பாற் பஞ்சவீஞ்சகனெனப்பட்டுச்
சுகந்திமாடுதுக்கந்துய்ப்பவன் புருடனாகவுந்துணிந்தனர்தொல்லே

வேறு.

ஐத்திவிகாரப்பகுதியின்மானு மறிதலில்விஞ்ஞாசாவுமவன்பே
சோதவசங்காரமமெனமானு மொருவனுமேயங்கிருபெயருற்றான்
நீதுமுதேகங்கொண்டேடத்துஞ் சீவனுடாகச்செப்புதலுற்ற
ஐதலினெந்தப்பிறவியுமின்ப துன்பமுமாகாரத்தவனாலே. (அ)

வேறு.

கோலமறிவேசீவனுக்குங் கொண்டுதுய்க்குங்கருவிமனஞ்
சாலுமதனாலவீவேக மதனாற்றன்பஞ்சாருமான்
மாலும்பகுதியிற்புருடன் வைத்தபற்றான்மற்றத்தக்
காலஞ்செய்யும்பிறப்பிறப்புக் கதுவேயென்றுங்காரணமாம். (ஆ)

படைப்பதுங்காலந்தானே படைத்தவையாவுநேராய்த்
துடைப்பதுங்காலந்தானே தொல்லையீறில்லாக்காலத்
துடைப்படத்தோன்றிமாயு மியாவையுமியாவானுங்
கடப்பவரில்லக்காலங் காலமேகடந்துநிற்கும். (க)

வேறு.

நீகிலவுலருடக்கும்வகை நேரோநியமிக்கின்றதது
சகலவுயிர்க்குமுயிருமது தானேயுள்ளாயிருக்கும்து
வகிலவறிவுமுடையதது வாதலான்மற்றக்காலம்
பகாவுறுவார்சனானும் பகவான்புருடோத்தமனாக. (க)

வேறு.

இத்தியங்களிற்பரமன மனத்திலாங்கார
மந்தமானவாங்காரத்திற் பரமவ்வியத்தம்
பந்தமாமதிற்புமான் பரமதிற்பாங்கால
மிந்தயாவைக்கு முயிரிதிங்கிதனினுலெல்லாம். (க)

வேறு.

சுகத்தினுயிராங்காலபரந் தன்னில்வியோமம்பரமதனை
மிசுத்துன்னறவியல்பதனால் வியோமாதீதனாயெல்லாந்
தெகித்தவதனாலெனன்று செப்பப்பட்டயானாகும்
பகுப்பொன்றில்லாப்பரப்பிரம மென்னில்வேறோர்பரமில்லை. (க)

பரமாமெல்லாப்பொருளுக்கும் பரமாயுள்ளவெனையறிந்த
வரமாமுனிவன்றானென்று மரியான்பிறவான்மன்னுசார
சரமாமுலகமேனையொழியத் தானுண்டாகாதொருகாலுந்
திரமாநானேயுலகனைத்துஞ் செய்கின்றேனுஞ்சிதைப்பேனும். (க)

.வேறு.

ஏகமாயினின்றவென்ற னேவலாலெல்லையல்லா
மோசமாஞ்சகத்தை யென்றன் முன்னோகின்ற காலம்
பாகமாய்ப்பண்ண னுமென்று பரம்பரனருளியீடு
யாகும்வேதங்களெல்லா மறைந்ததென்றருளிச்செய்தான். (௧௫)

மூன்றாவது

சம்பிரதாயவந்தியாயம் முப்பிறியு.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௦௦.

நான்காவது

பத்திமை ஆத்தியாயம்.

லீரிந்ததிங்கேவனால் விண்முதற்பொருள்
பெருந்தசையாமவன் பெருமைபேசிடப்
பாந்தெழுந்ததையை யொருக்கிப்பத்தியா
லருந்தவர்கேண்மினென் றருளிச்செய்குவான். (௧)

.வேறு.

ஐசத்துளோரியாவர்க்குஞ் சான்றாகியானென்று
மசத்துளேசின்ருளும் பழகியபத்தியினென்றி
மசத்தினுற்றனத்தான் மாசுவத்தான்மற்றுமொரு
முகத்தினுலொருவர்க்கு முன்னிற்குமவனல்லேன். (௨)

.வேறு.

ஈங்கெனதள்ளா யிருக்கவெப்பொருளு மெதுக்குமுன்னாகி
யானிருப்பன், றுங்குளன்முழுதுங் தருகுளெல்லாஞ் சாலமுழி
வதென்றென, லோங்கியமுனிவர் பிதிரார்மற்றுப்பொளியிகும்
பிரமரித்திரர்வே, றுங்கொளியிகுத்தோரியாவலோயாக வவருமென்
னுண்மையையறியார். (௩.)

சந்ததர்வேத மியாவையுப்பரமாச் சாற்றவுப்பரிவதிங்கெனையே,
யந்தணொல்லாம் வேள்வியினுறு மங்கியிற்போற்றுகு -செனையே
யெந்திலாகத்தும் பிதாமகன்முசலா மியாவருமிறைஞ்சுவ செனையே,
சின்னையையொருக்கி யோகிகளுனத்தே தியானமுற்றிருப்பது
மெனையே. (௪)

.வேறு.

ஏசனுகிசிற்கின்றயானே யெல்லாவீமைபவர்க்குஞ்
தேகம்பண்ணியவற்றுள்ளே திதனய்க்நலாய்ச்செய்யு-

மியாகமெல்லாமெனக்குறிச்சேய்யிறதென்னுரையிலிரிப்
பாகங்கொள்வேனுவற்றின் பயனுங்கொடுக்கப்படுவேனான். (௫)

பத்தியினாலியாவரசிலர் பரவிப்பெண்ப்பணிசென்றார்
சத்தியமேயவர்களுக்கேச் சன்னிதிபண்ணுகிறார்
ளித்தமுன்னாகால்வேத சிப்டர்களுபற்றெறிச்சே
ருத்தமாராமவரெனினு பொழிவறவேயுணர்வல்லார். (சு)

வேறு.

மறையவரரசர் மாகவஞ்சிறத்த வணிகர் தாமனத்தினால் வணங்
கிறார் குறையவரமா னந்தமாற்பதத்தைக் கொடுப்பனான குலமிலா
பெய்ச்சு, கறையவருங்குலத்தோ ராயினுமதனைக் காலபாகத்திலே
பெறுவா, ரிதையெனவெனையே பத்தியான்மலரிட டிடைவிடா
திதையருகவராகில். (௭)

தேவியு.

புழுதிவகொன்னுடைய பத்தொருநாலு
மழிலிவர்களுனறழியிலேபறைதலுற்றேன்
ருமுதவகொன்னபின் யெனத்தொழுகலற்றோ
ரொழியவிகழ்வாருமெனையேயிகழ்தலுற்றார். (அ)

வேறு.

கலையாளரியாவரினுங் கயாசன்மலராத
லிலையாதனீராத வியன்றதுகொண்டென்பாலே
லிலையாயபத்தியினு னித்தமெனவழிபடுவான்
றலையாவன்பென்னக் கியாவரினுந்தானினியான். (சு)

படைத்தவனைப்படைத்தவற்குப் பண்டையேமறையனைத்துங்
கொடுத்தவனானதவிலைக் குரவர்க்குங்குருபானான்
றுடைப்பவனானசுரர்களைத் தொல்லறத்தினின்றுரை
யிடர்ப்பொருழித்தவர்கட்கின்பமளித்திடுபவனான். (க ௦)

வேறு.

ஓதுமியோகியர்கடங்களுற்பவ மொழிப்பன்னுறுபிறப்பினுக்
கேதுநானொருபிறப்பிறப்பு மிலனாவனானிலகலத்தினுக்
காகிறானதுதுடைப்பனானது புரப்பனன்றமுதலிப்பன
னீதிதானினையவற்றமாய்செய்து நித்தனாய்மறையிற்பனான். (கக)

வஞ்சமாயயொருசத்தியென்றனது மற்றியாரையுமயக்குமாம்
விஞ்சையாகுமொருசத்தியுற்றெனது விமலயொருபுணர்வார்கட்கு

நெஞ்சி ன் டே விய ச னை ல் மாயை யினை நீக்கியே சிசு முத் தி ர்ப னை
நெஞ்சி டா டெனையன் நத ச த்தி சு னு மியாணினை த்த வண மாகு மால். (1)

வேறு.

ஆலமபனமாஞ்சத்திகளுக் கால ப் பன னு ன ட ங் க வ ல மென்
பாலங் டு க் கு மு த த் தி யு மென் பா லே ல யெ வர் சூ மு ள் ளா யென்
மா டெ லான் றிய மாயை யை ய ட ட ன் து மல ரோ ன் வடி வு கொ ண் டொ ன் று
நூ லந் த ன் னை யு ண் டா க ப் பண் னு ரா னு வி த மாக. (கரு)

வேறு.

ஒ டி யா வை யு ங் தா னு யு யி ர் க் கெ லா
நா த னு கிய நா ராய ண னெ னு ங்
தீ தி லா த வெ ன் ச த்தி தி தி த் த லா
லீ கெ லா னி லெ பெ ற் தே யி ல ங் கு மால். (கசு)

வேறு.

ழ ன் று வ து ரு த் தி ர் மூ ர் த் தி ய தா ய் க்
தோ ன் று வ கை கி ன் று து டை ப் ப தனைச்
சா ன் றோ ர் ப லர் தா ம தகா ல மெ ன
ஆ ன் று வெ ன தாக வு ணா ப் ப ர் க ளால். (கரு)

வேறு.

நி த் த ரி ய மத் து ட னெ னெ ரி யு றப் பா ர்ப் பா ர் க ள் சி லர்
ப த் தி யா ற் பா ர்ப் பா ர் சி லர் பா வனை யா ற் பா ர்ப் பா ர் சி லர்
ச த் தி ய மா னா ன த் தா ற் பா ர்ப் பா ர் சி லர் சா ற் று கி ன் ற
வெ த் தி ற த் தா ரி னு மி வனை யெனை யு ண் டு மெ ய் ஞ் ஞா னி. (கசு)

வேறு.

அ ரி வா ல் வ ழி பா டு து வா னெ வ ன் ம ற் ற வ னெ ன் னி ற்
பி றி வா ன ல னி யா னெ னை வே றினை யி ன் பி ற் தா மு
மு த வா ல் வ ழி பா டு டையா டையா ரொ ரு கா ல ம்
பி த வா ழி யி டை ப் பி றி வா யெனை யே பெ து கி ன் ற ர். (கசு)

எ ல் லா வு ல க ங் க னு மெ ன் பா லே ல யெ ன் னு லே
செ ல் லா கி ன் று ஞ் செய லெ ன் றி ல னெ ன் சி வ யோ கி
ய ல் லா ன ட வா டெ னை வு ம் மந் தச் செய லெ ன் பா
லி ல் லா த மை யு ம் பி றி வா னெ ன் று ம் பி றி வா னு ல். (கசு)

வேறு.

கா ல மாகி ய பா ஞ் செய மு ழு வ து ங் க ண் டு கொ ண் டி ரு ப் பே னு
ஹ லி னு னு ண் னு ணர் வீ னு லெ ல் லா து வ ல ப் ப டி வே னு ண்

மாலிலாதமாயோகிமா வனான் மகத்துவனெனக் குண்டா
மூலமாயபரத்தினிற் பாமமா முறைமையான் மொழிகன்றேன். (1)

வேறு.

படைப்பவனென்பொழுதும் பரம்பரையோகிக்கிருந்து
நடத்துவனெனவொடுக்க மிலாநூனையோகத்தாற்
கிடத்திடுமென்றையாகக் கெட்டியையோகானத்தத்
துடைப்பலாண்டஞ்செய்வே மொல்லியில்போன்பத்தால். (20)

யானுமியல்பறிவா நென்வரவதமுமறிவான்
வானுடர்மாமறைக ளைநின் நமறைவிதனைத்
தானனும்பெறவுரியான் நவமுடையானிசமுடையா
னானுதவன்புடையா னுகிலவனவமுடையான். (௨௧)

நான்காவது

பத்திமையத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௨௧.

ஐந்தாவது

விசுவரூப அத்தியாயம்.

இவ்வளவுதானருளி யின்பமுடனன்பர்க்
கவ்வளவிலாததிரு மேனியசுறூலே
யெவ்வொளியுமானவனி லங்கியவருள்ளே
செவ்வொளிவிளங்கநட நின்றசெயலுற்றான். (௧)

எண்ணம்திறத்தபர யோகவிகயத்தே
வண்ணம்திலாதபா மாகியமகேசன்
விண்ணினிடையேயிமல னானவரியோடுங்
கண்ணினெதிர்நின்ற நட மாடவவர்கண்டார். (௨)

வேறு.

ஏவன்மாயையிந்தவுல கெல்லாமாகியிருப்பதுவா
மேவனூலேநடக்கின்ற தேவன்பதங்கள்சித்தித்தே
பாவமானவஞ்ஞானத் தன்னுண்டாம்பயம்போரு
மாவவந்தப்பாமொருணின் ருடக்கண்டாரன்போடும். (௩)

வேறு.

நித்திரையுரு தவதில் வாயுவைவநிற்றுத்திப்
பத்தியொடுசாந்தியை யடைந்தபரயோகத்

துத்தமர்சனாதலுதயாத் தமனரில்லாச்
சுத்தவொளியோடவ்வொளி கண்டனர்கடையோர். (ச)

வேறு.

கணமாத் திரையிற் கழல்சைசொழுவே
ருணராமையுழிக்கு முருத்திரனை
வணநாடரியாணையமாமுனிவர்
கணமாவெளிகண்டனர் கம்மிசையே. (ரு)

வேறு.

சீரங்களாயிரஞ் சேவடியாயிரங்
கரங்களாயிர மாய்க்கரத்தேந்திய
வரங்கொட்டண்டமு மோங்கியருவமும்
பரந்தவேணியும் பான்மதிக்கண்ணியும். (சு)

வேறு.

புண்டரிசுவரியுடையும் பொன்னெளியாற்பூமகன்பே
ரண்டமெலாமாவரித்த வனலிரவிமதியென்னச்
கொண்டிலகுமுகக் கண்ணுங் கூரொயிறுங்கொடிபெய
ருண்டருக்கொறிக்கின்ற ரொனத்திகழுமொருருவும். (எ)

நுனதானதிருவருவிற் சுகமெலாம்பிறந்துதன
சனலாலையுழியமிக வதிசயமாப்படி காட்டி
யினமான தில்லாத வந்தவடிவந்தானே
யணையாநின்றாகாசந் தனிலாடியருளினனாவ். (அ)

ஞாலமெலாஞ்செய்கின்ற நாதனைஞானச்சுடரைக்
காலவருவனைக்கலைக ளியாவையுமாங்காரணனை
யாலமமாக்கனத்தனையிவ் வனைத்துயிர்க்கும் திபதியைச்
சீலமிகுயோகிகடஞ் சிந்தனையிற்றிகழ்ச்சேசை. (க)

உற்பவநோயுற்றவர்க ளொழிப்பதனுக்கொருமருத்தாங்
கற்பகத்தையோகிசுடங் காரணத்தையாரணந்தேர்
தற்பதத்தைப்பரமான சத்திகட்குச்சத்தியா
மற்புதவாதாரத்தை யமோசர்தொழுமரசை. (கஉ)

வேறு.

ஆகாதழியாதிருந்தபர மானந்தச்சையகிலத்துக்
கேகாதிபனைபெத்தேவு மெல்லாமுனிவர்களுமிறைஞ்சி
நீகாவென்னுவினமலனை நித்தியத்துவத்தைநிரந்தாரா
மியோகாலடையுமுயர்ப் திடைவொளிகட்கெல்லாமுன்னொளியை. (க)

வேறு.

துறவினரறிவிடைத் தோன்றுஞ்சோதியை
யுறவினிலறிபவர்க் கெளியவுண்மையைப்
பிறிவினி:லறிவரி தாயபெற்றியை
யறிவினையறிபவர்க் கருளுமண்ணலை.

(௧௨)

வேறு.

நாசாவிலியாகியகருணை மாதேவனைமா ராதவத்தி
ஞ்சாரச்சையொருகாலு மழியாச்செல்வமளிப்பவனைப்
பேதாபேதமற்றெல்லாந் தானாயிருந்தபிமத்தை
யோதாதுணருமியோகத்தையளித்தற்குரியவொண் சுடரை.

(௧௩)

வேறு.

உருவோலிங்கருவோவென் றும்பர்க்குமுணர்வரிதாய்க்
சருவாகினின்றபெருங் கண்ணனகாரணனைச்
சொருபானந்தனைத்தனது சோதியுளத்தேதோன்றக்
குருவாகுத்திருமேனி கொண்டாடக்கண்டார்கள்.

(௧௪)

வேறு.

கண்டுமாயையையதற்குளே யொருவர்காணெனவகை காந்
துதா, னண்டர்மாயையமறைத்து மீண்டுவெளியாகியாடி யரு
ளண்ணலை, வண்டுழாய்முடியுனை வச்சகலலோகயோனியை யிடத்
திலே, சொண்டகோலமொடு கண்டுமா முனிவர் கூறெனுவவகை
கூடினார்.

(௧௫)

வேறு.

தூரம்பையினுள்ளேயிதயக் குசையின்மறைத்திருக்கின்ற
பாம்பொருளைக்கண்ணலே பார்த்துப்பல்கற்பணித்து
காந்தலையிற்குவித்துத்தங் காசல்களையழிவுறரின்
முந்தரவோங்காரத்தை யுச்சரித்தங்குபரிடத்தால்.

(௧௬)

வேறு.

பழுதிலீசன்முன் பாலகற்கண்டதோ
ரிழுதுபோல விசயமெலாடும்
வழுதுமன்பி னொடாடியும்பாடியுங்
சொழுதுதோத்திரஞ் செய்யத்தொடங்கினார்.

(௧௭)

வேறு.

ஆசமுறுமாருயிர்நீ யங்வுயிர்க்குமதிபதிநீ
போகதுகர்புருடனுநீ துகர்விக்கும்புராதனனீ

யோகிகீயுணர்பவனீ. யுளந்தொறுநின்ற ணர்கின்ற
வேகனீநின்மலமா யாவையுமாப்பரம்பொறுணீ. (௪௮)

வேறு.

கரணமெல்லாமொடுக்கினவர் காய்த்துள்ளோக தியாகிப்
பிரமயோனியாயுள்ள பெருமவென்றும்பிறவாதாய்
மரணமில்லாநின்செம்பொன் வடிவேபரமாய்மற்றெதுலும்
பரமமாகியுயிர்க்குயிராய் நிற்கும்பரமாய்ப்பார்க்கின்றோம். (௪௯)

பரமாணுவின் துருவாகிப் படைப்பாய்நீபல்லுலகுசுருக்
திரமாமுன் ஓலேயுண்டாஞ் சிறிதிற்சிறிதாய்மிகப்பெரிதிற்
பெரிதாய்நின்னில்வேறில்லாப் பெருமைகாணும்பெருந்தசமைக்
சூரியாரொல்லாமொருநீயே வேறென்றிலதென்றுணர்ப்பர்களால். (௫)

வேறு.

போதனாகியபுராணனும் புருடனைப்பொருட்கெலாபுயிராக
வாதிரான்படைத்தனையவன் படைத்தனைனகிலமுமந்நானே
வேதமியாவையும்விரித்தனே யுன்னிலேமீளவுமனைத்திற்கு
மேதுபூதனாயுளந்தொறுமில்லங்குநின் னியல்புகண்டனமெந்தாய். (௬)

வேறு.

இப்பிரமசக்கர மியங்குவதுமுன்பா
லப்பெரியமாயை யுடையாயமலநீயே
சிற்பரமயோகபதி திவ்யநடனரின்
பத்மசரணங்கள் சரணென்றுபணிகின்றோம். (௨௦)

வேறு.

எந்தைநீபரமாகாசத் திடை யுறுநிருத்தங்கண்டோ
மிந்தவெப்பொருளுமாறு யேகநீயாகிநின்ற
வந்தநின்மகிமாவைந்தன் டதுசயமாசவுன்ன
தந்தமில்பரமானந்த மனுபவித்தனுபவித்தேம். (௨௧)

உன்னுளையாமோங்கார ருயர்முத்திக்கொருவிதைநீ
துன்னியுடனோறுந் தோன்றாமெடைந்திருத்தி
நின்னிடையெல்லாமாய நீமாயாய்நின்னெழிய
வன்னியமாயுளலெல்லா மசத்தியமென்றதெவர்களால். (௨௨)

வேறு.

தொழுதருமனறயெலாக் துதிப்பதுன்னையே
பழுதறுமுனிவர்கள் பணிவதுன்னையே

யொழிவறவுணர்பவ ருணர்வ துன்னையே
யழிவறவினைபவ ரடைவ துன்னையே.

(உரு)

வேறு.

ஒருமறையனந்தகா கை கொண்டுன துருமொன்றி
னருமையையறிவிக்கின்ற வப்படியரியவுன் றன்
பெருமையையறிவார்சாந்தி பெறுபவர் பெரு தாமொல்லாக்
கருமயலுறுவார்சாந்தி கனவிலுங்காணமாட்டார்.

(உரு)

வேறு.

ஒதுதேவனீயுலகனைத் துயிர்க்குமா திபா
ய்தெலாமமைக்குமண்ண லெல்லையற்றவின்பமெப்
போதுமேவியென்றுமைம் புலப்படா திருப்பதோர்
சோதியாகிநித்தமுத்த சுத்தனாயிருத்தியாவ்.

(உரு)

படைத்திரீயளித்திரீ படைத்தயாவுமுன் னிலே
யுடைத்திரீயொருத்தனே யுணர்ந்துகொண்டிருத்திரீ
யடைத்திரீயுளத்திலே நினன்பையேயொளிக் குமா
தடைப்படாமலென்றுநின் சரண்பணிந்துசாருகோம்.

(உரு)

வேறு.

யோகியாகியுயிராகியுணர்வானாகி யிணையில்லா
வேசனாகியிந்திரனு மரியுமயனுமீசனுமாஞ்
சேகிதாவுந்தாதாவுத் தீயுமதியுந்தினகாணு
மாகிவெவ்வேறனைத் துருவு மானையெனவேயறைகுவரால்.

(உரு)

அகிலவுலகுபிரூப்பிடநீ யறியவேண்டுமக்காரீ
சகல்தருமங்களுந்வளர்க்குத் தாய்நீபுருடோத் தமன்றானீ
புகலுமரிநீபூமகனீ புராநிரீயெப்பொருளுக்கும்
பகுதிநீநீயொழிவின்றி நிலையாய்நிற்கும்பரம்பரநீ.

(உரு)

வேறு.

கரணமியாவையுங்கடந்திருள் கடந்துணக்கண்டவரா தித்த
வருணமானசின்மாத் திர நேத்திரமுதற்புலன்மனஞ்செல்லாப்
பிரமமேகமார்புருடேனார் பிறிதிலாப்பெருமையாற்பேச்சற்ற
பரமமான்முதற்பகுதிநிர்க்குணம்வெறும்பாழெனநிகழ்கின்றார்.

(2)

வேறு.

ஓதுமொலியூறுருச் சுவைநாற்றத்தனக்கற்
ருதிமுடிவில்பா மாயசிந்திதமாய்ப்

பூசமணத்தினுக்கு முள்ளாய்ப்புறம்புமாஞ்
சோதினியறிந்தாந்துஞ் சார்பிறவாரால்.

(௩௨)

வேறு.

எத்தயோகிகளுநாடுகின்றபா யோகரின்னடியிற்றஞ்சுகோம்
மத்தமாதியிலனந்தசத்தியுடையண்ணனின்னடியிற்றஞ்சுகோஞ்
சத்தமின்னதெனநாடுமாறிய சம்புவேயடியிற்றஞ்சுகோம்
பத்தமொன்றில்பரிசுத்ததற்பரமபாதபங்கயமிற்றஞ்சுகோம். (௩௩)

வேறு.

கூடுகின்றருகுமிறைவரின் ஞானக்கூத்தினைக்கண்டு கும்பிட்டே
நாடுமெங்கண்களுந் திருமேனியன்றி மற்றொன்றையுநாடா
லோடுமியிடனமுமொழிவறகிறைந்த வுனையலதொருபொருளுணராப்
பீடுகமலலடர்ப்பதம்பணித்தெம் பிறவிவேறுத்தனம்பிரானே. ()

வேறு.

பவனேரின்னடிபணிகோம் பவோற்பவனையடிபணிகோந்
தவனேரின்னடிபணிகோஞ் சங்கரனையடிபணிகோ
மவனையென்றிடவிங்ஙனெழுந்தருளும்பேரருளோ
சிவனையெத்தேவர்க்குத் தேவேரின்னடிபணிகோம். (௩௪)

வேறு.

சாடனீறுசெய்கண்னைவணங்குதுங் காலஹ்நியகாலலணங்குதுஞ்
சாமகீதனைநாளும்வணங்குதுங் தாளிலெத்தலையாவணங்குதும்
நாபருபமதின்றியினைத்தமா நாமருபனைநாளும்வணங்குதுஞ் [தும்.
சேமமாகியவீட்டுளெத்தையாஞ் சிவப்பிரகாசனையென்றும்வணங்கு.

வேறு.

உருப்பனேகவிதமாகியோருருவறு முருத்திரகீனுள்குவார்
விருப்பனையவர்கடற்பெரும் பிறவிவெந்துநீழவிழிப்பதோர்
நெருப்பனேநீனைவுறப்படாவொரு கிருத்தனேநிமலநெஞ்சகத்
திருப்பனையிறைவனே சிவாயநமவென்றுசேவடியிற்றஞ்சுகோர். ()

வேறு.

எந்தையளவற்றதிருமேனியையிறைஞ்சிச்
சிந்தைகளிகடருமளவிற் சிவனைநேரோ
யத்தமறுதன்னையுள் செய்யவருளாலே
வந்ததிருமேனியினை மாவினெடுகண்டார்.

(௩௫)

வேறு.

அளவிறத்தவனனவுபட்டிருந்தவவ் வருன்கண்
 னெம்வியத் துரின்றொப்பி லாவுருவுக ண்டிய்தேதாங்
 களவொழிந்துளங்காதலிக்கின்றதுன்கரைதிர்
 வளமையின்னமுங்கேட்கவென்றடிவணங்கினரால்.

(௩௬)

மேலதானதன்பெருமையைக்கேட்கமேன்மேலுஞ்
 சாலதாத்தவஞ்செயத்தகுதபோதனர் தமக்குக்
 காலகாலனெக்கடவுளுந்தொழுதெழுங்கடவுண்
 மூலமாதவன்றன்முகம்பார்த்துமேன்மொழிவான்.

(௪௦)

ஐத்தாவது

விசுவரூப அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௬௧.

ஆறுவது

சீவசத்தியின் செயலுரைத்த அத்தியாயம்.

காதலான்முனிவர் கேண்மினென்பெருமை காணுமாறருக்ம
 கண்டதா, னேதலான்மறைமெனுள்ள வாறறியுமுற் பவிப்பதுல
 கென்றன, லீதெலாமுரிசெபெற்றி யங்குவதுமென்றன லழிவுமெ
 ன்றன, லாதலாலழிவிலா தறப்பழையன நான்முழுதுமாகு
 வேன்.

(௧)

வேறு.

அகிலபூதங்களுக்கும்தரி யாமியாய்நான்
 சகலபூதமுமென்னுள்ளே சாரநான்ருங்கிநிற்
 னிகிலமும்திலெங்கண்ணு நிற்பவனெனவுமென்னைப்
 புகலவும்படாதேயென்னிற் பொருள்பிறிதின்கையாலே.

(௨)

வேறு.

செப்பிடவொண்தெதிர் தெரிந்திடவுமங்கட்
 கெப்படிநிகழ்த்தத்து வென்னுடையமேனி
 யப்படியிருந்தவெனை மாயையதனாலே
 யொப்பிடநினைந்திடு வரோடிணர்விலாதார்.

(௩)

வேறு.

மேவியாதினுமுளைய வியனுலகைநடத்துவனன்
 ருவிலாவென்றனாலே சகலகலகளுநடக்கு

மோவிலாவொருகடற்ற லுண்டாகுமுலகனைத்து
மாய்வதாமற்றென்ற லிருமையுமென்மாயையதால். (சு)

ஈங்காதுமிடைமுடி வற்றிருப்பேனென்மாயையினு
பாங்காசப்பகுதிபுமான் பண்ணினன்முற்பவத்தாமா
ஈங்காரமுதலாகவளைத்தும் விரிந்தனவதன
லோசுக்காப்பொருளாமென் னெளியின்விரிவுலகெல்லாம். (ரு)

வேறு.

கரியதாய்சின்றிவ்வுலகினுக் கெல்லாங்கால சக்கரந்தனைந்தத்
து, மிசணியகருப்பனாகுமார்த்தாண்ட னென்றிடைத்தேசான்றின
னென்றும், புரியும்வேதங்ஈன்கையுமொன்றுய்ப் பொருளதாய்ப்
புராணமாய்ப்புணர்தற், கரியதிலரிதாளுன யோகதையுமுயிலே
யவற்களித்தனனூல். (சு)

வேறு.

எச்சந்நாமெனையேசினெந்தவியல் பாலேயென்னருளிஞலயன்
சத்தாடரியதிவ்விதமாமெனது தன்மைதானவதரிக்கிரு
நத்தமாதுயிலென்னேவலாலவ னிவ்வகிலேவாகமுமமைக்கிரு
னரிந்தாரண னளக்குமாறுமிய னென்னில்வேறென விலாமையால்

வேறு.

கடையுமதிர்கடிய காலவனலாய்சின்
றடையவுமுருத்திர னழிப்பதுமென்றாலே
யுடையவலியாலுலவு முதையுடலுய்ச்சேத
நடையமுதலானவை. நடத்துவதுமென்றால். (ரு)

வேறு.

தெய்வங்களுக்குப்பிதாரக்குஞ் செய்ப்புனையாகின்ற
வலியங்கவியம்பாக்குச்செய் தனலேனா னிப்பதென்றாலே
யுய்வத்திமொறுதரத்தீ யாகுமவனுண்டனவெல்லா
மெய்வத்திடாமென்னியமத் தாலேவெவித்திடுகின்றான். (சு)

வேறு.

வருணனெனுமகிலசல பதியுமழைவாழ்தவு
மருணனெனுமுலகுதிசுழ் வதுசெயமலனுமரித்
கருணனெனுமுயிம்முடி கெழுமவருள்பவனுமெம்
பருணமெனவீவொனது பணிவதைசெய்தொழுமுவர். (சு)

வேறு.

மிசப்பயஞ்செயுமாக்கச்சோனிருதி யாசும்விண்ணவனுமெவன்
விதா, மகப்பயன்றனை யுளிக்ஞமத்தினு மரடகாதுயன் வற்றுகோர்

சிவசத்தியின் செய்வினாத்த அத்தியாயம்.

உள்

சுதப்பயன் செய் யனசேசனமென்து தோழனுஞ்சுருதி சொன்னவா,
மகப்பயன்றனை யளிக் குமிந் திரனு மந்தெனேவல்செய்து வாழ்வ
ரால். (கக)

வேறு.

பொல்லா தபேய்களுக்கும் பூதங்களைத்தினுக்கு
மல்லா தகணங்களுக்கு மதிபதியாகியவீச
னல்லார்க்குநன்மைபெற நல்குவதுநாடொறுமென்
சொல்லாலேமற்றவர்க்குச் சொல்லவேண்டிவ துண்டோ. (கஉ)

வேறு.

அருத்திசெய்தங்கிரா வடிவணங்குவோ
னுருத்திரகணத்தி லுத்தமனியோகிகள்
வருத்தமதொழித்து வாழ்வாமதேவனுந்
திருத்தமாயென்னுடை யேவல்செய்குவார். (கங)

வேறு.

தக்ககருமங்களிலேபடத்து வதுஞ்சார்பிலர்பால்
விக்கமளித்திடுவதுவும் வினையகனைன்னேவலினாற்
செக்கரித்தமார்கள் சேராபதியாய்நான் தான்
முக்கியமாமறுமுகனைன் னேவலையேமுயல்கின்றான். (கச)

வேறு.

வீதியினன்மிகுமீசியேயாதி யாய்மன்னுயிரனைத்திற்கும்
புகிளளாகியப தின்மருமூலகெலாம் படைப்பதென்பணியாலே
திதிசெய்காரணன்றேவியாகிய திருசெல்லநல்குவதென்றன்
வீதியினுலென்றன்பணியினாற் கலெமகள்விமலவாக்களிக்கின்றான். (க)

வேறு.

லோமெரிநாகினுள்ளே வீழ்பவர்தம்மையத்தத்
திமையினின் றுசரவித்திரி யெடுப்பதுவுமென்ன
லோமெனுப்பொருளேநான் யோகியர்க்குமைடம்விஞ்சை
யாமகளுருமாறு மலகிலென்னருளினாலே. (கசு)

வேறு.

படவரலாசென்னேவல்லாலுலகம் பரிப்பதும்பாவையுணின் று,
புடவையுண்பதுமென்னேவலாற் பதினும்னுக்கள் பாலனமுமற்
றென்றும், சுடருடையருக்கருருத்திரர்வசக்சு டொன்மநத்துக்க
ளச்சுனிசு, டுடமுறமற்றுந்தேவர்கடத்தந் தேவையென்றேவலாற்
செய்வார்.

வேறு.

பொருல்கின்னரர்கருடர் கிம்புருடர்சாரணர்க்
தருவார்சாத்தியர்சித்தர் விச்சாதாரியக்கர்
வெருவவந்திடுமரக்கர் வேதாளபூதங்க
ளொருவரிங்கொழியாமஞன் விதித்தவானுதைவார்.

(௧௫)

வேறு.

நிகழ்ந்திடுங்கலைகள்காட்டைசணியிட நீதிசெய்சாந்திரான்
முதூர்த்தம், பகர்ந்திடுமிருதுவாண்டொமாதங்கள் பக்கங்களென்விதிப்
படியே, யுகங்களும்னுக்கட்குள்ளவெல்லைசுருமுறைத்திடு பரா* பரா
ர்த்தங்க, ணிகழ்ந்திடுங்காலபேதமியாவையு நானியமித்தபடியிலே
கிலையம்.

(௧௬)

வேறு.

உற்பவசராசர வியோனியொருநாலும்
பற்பவவதாசமொழி பாதலமனைத்து
மெப்புவனமும்பிரம ரண்டமவையாவும்
மிப்படியிருக்குமது வென்றனியமத்தால்.

(௨௦)

வேறு.

அன்னியமின்றியென்னிலேதோன்று மனந்தபின்னான்மகமா
யென், நன்னிடைநிகழுட்பிரமரண்டங்க டனக்கொருமுடிவுதானில
தான், முன்னிறந்தனவுமுடிவிலையென்பான் முளைத்திடப்படுவதப்
படியே, யென்னியமத்தாற்றோற்றமு நிலையு மிறுதியும்பெறுவதிங்
கெல்லாம்.

(௨௧)

வேறு.

பூதமைந்திடுமெனமும் புத்திமமதைபூதாதி
யாதிப்பகுதியென்னியமத் தாலேயென்பாலாயிருக்கு
மோதிவந்தவனைத்திற்று மியோனியாகிடாமாயை
பேதஞ்செய்வதென்னேவ லாலேயென்றிப்பிறிதில்லை.

(௨௨)

வேறு.

ஆகமெடுத்தவர்க்கெல்லா மதிபதியாமான்மாவாம்
போகறுகர்பரம்புருட னென்னேவல்புரிகின்றான்
மோகமெலாமறமாற்றி முடிவில்பரமானந்த
வேகவெனைத்தரும்விஞ்சை யென்னருளாலியங்குபாள்.

(௨௩)

* பாரர்த்தம் என்றது - பிரமகற்பத்தின் அனா.

தத்துவநிசம் விபூதி அத்தியாயம்.

௨௯

வேறு.

பலவுணாசெய்குவதென் பலபாசத் தியினை
ஊலகமெலாமெனிலே யொழுநவெனுள்ளொழியத்
துலகுபாப்பிரம மாகியசோ கியதா
யிலகுவனானெனில்வே நிலையோரன்னியமே.

(௨௪)

வேறு.

தொல்லையுள்ளவென் சோதியைச்சுத்தமா
நல்லவன்பொடு நானுமக்கோ தினே
னெல்லையுண்மை யுணர்ந்தவர்க்குற்பவ
மில்லையிலையென்றீசனியம்பினான்.

(௨௫)

ஆற்றுவது

சுவசத்தியின் செயலுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௮௬.

ஏழாவது

தத்துவநிசம் விபூதி அத்தியாயம்.

அணியமானதற் றறிகுவார்கள்பின்
செனியுறாதவா திகழந்தேவனாந்
தனியனானவென் றன்மையோதநான்
முனிவர்கேண்மென முதல்வனேனாவான்.

(௧)

வேறு.

சீரந்தனமாய்மிகத்திரமாய்ச்சிற்சுகந்
தரந்தனுருவாயவிகாரமாய்ச்சதா
நிரந்தரமாகிநீட்களமாய்நித்தமாய்ப்
பரம்பரமானதென்பழையதாமமால்.

(௨)

வேறு.

சங்கரானுருத்திரரி லியோகிகளிற்சம்புநான்
பங்கமிலசீர்வசுக்கடமிற் பாவகனுகின்றேனான்
மங்கையரின்மலைமகனான் வலியவரில்வாயுவுநான்
சிங்கமிருகங்குகளினான் றினகாரில்விண்வெருநான்.

(௩)

இந்திரனானையவரி லியக்கரில்வச்சிரவனானான்
சந்திரனன்றாரகையில் விரதத்திற்சத்தியநா

னெந்திரத்தில்தில்லுநா னிலங்கியசாவித்திரியா
மந்திரநான்மந்திரத்தின் மாதவரில்வசிட்டனான்.

ஜானமதிலென்னுடைய ஞானநான்னா (அ)
யானையிராவதநா ஓச்சிரமத்தில்துறநான்
கானமுறுபுறவைகளிற் சுருடனென்கியதனீ
னீனமிலாமுத்திரநா னிராக்கதரினிருதிநான்.

எண்ணுமதிற்குறலநா நெல்லையிலாமாய்பல (ஆ)
பண்ணுமவர்களுலரிநான் பாசத்தின்மாயையுநான்
புண்ணியமாந்தீவுகளிற் புட்கரநான் புத்தத்தில
விண்ணுநான் மத்துவத்தின் மிருத்தியுமாயினேனான்.

தீத்தர்களிற்கபிலனான் நேகங்கடனிற்பிரம (சு)
மத்தஞ்சுமீதர்களின்மகேசனென்கையுநான்
னுத்தமவோங்காரநா னூர்களில் வாரணசிரான்
மத்துவஞானிகடம்மிற சதுர்முகனென்கையுநான்.

வேறு. (ஈ)

கற்பங்களின்மாகற்புநான் கணேசர்களிலேவிநாயகனான்
சர்ப்பங்களிலேயனந்தனான் சாயம்புவுநான்மனுக்களிலே
வெற்புக்களின்மாமேருநான் விசுவகன்மாநா நெனலாஞ்
சிற்பஞ்செய்யவல்லவறிற் சேஞ்சுபதிகளிற்குசுநான்.

வேறு. (அ)

ஏவலார்களிலிராமஞ்ஞானசாரிற் பிரசலாதனான்
மேவலார்களெல்லம்வீரர்களில் வேளும்வீரபத்திரனுநான்
ருவில்சாமமறைதன்னிலத்தின் மிகுசேட்டசாமமதுதானுநா
னேவிலாதடைவிலேசுமன் றிடுமுகங்களிற்கிருதயுகமுநான்.

வேறு. (ஆ)

தீக்கபிரசாபதிதம்மிற தக்கனென்க்கணங்களினும்
விக்கினவிருயகனான் றான் வியாதனென்மெய்முனிலர்களிற்
ருக்கசுத்தங்களிற் புருடசுத்தமாலேனான்சோதி
மிக்கவிஞ்சையாவையினுந் தன்னையறியும்விஞ்சைநான்.

வேறு. (க)

ஜன்னலர்த்தேறுபுதங்களி லோங்குவச்சிரமாவனான்
பன்னுமெவ்வுலகங்களிற் பாமேசரிற்பாமேசனான்

எரிந் னுமிங்குலுதிற்சிற் றச்சுன யாவைமற்றவையென்னதா
மன் னுசோதியில்வந்துதித்தன வென்னவேமனம்வைம்மினர். (௧)

வேறு.

எத்தப்பிராணிகளும்பசுக்க ளென்னப்படுமிங்குதிபதியான்
பத்தப்படுக்குமென்மாயா பாசமதனற்பசுபதியாய்ச்
தொந்திப்பதுவீழ்ப்பதுவாமித்தொழிலென் விளையாட்டெனையன்றி
யித்தப்பசுக்கள்கட்டுனர் கூளில்லையவீழ்ப்பார்களுமிலதால். (௧௨)

வேறு.

ஊறதாம்போகமே யூட்டிவிட்டிடப்
பேறதாயுயிர்களைப் பிணித்தமாயைதன்
கூறதாங்கணங்களாற் கூறப்பட்டநா
லாறதாம்பாசம தறியக்கூறுவாம். (௧௩)

வேறு.

மணம்புத்திமும் த்துவம் வான்வளிநீர்மண்ணெட்டு
முனையுற்றபகுதிகளா மூக்குவிழிசெவிநாமெய்
புண்புற்றவாய்கைகால் பாயுருபத்தஞ்சத்தந்
தனுவுற்றலுருச்சுவைநாற் றங்குளெனுத்தத்துவமும். (௧௪)

ஐகவிலையிருபத்து மூன்றிவற்றுக்காதிதா
னாகியனாகியதாகி யகிலத்தின் காரணமாய்
மோகசமுசயகுணமாய் முதற்பகுதிதெரியாமை
யேசமுமாந்தத்துவங்க ளிருபதுடனீரிண்டாம். (௧௫)

வேறு.

ஓத்தமூக்குணங்களாம் பகுதியுத்தமஞ்
சத்தவஞானமாந் தம்மஞ்ஞானமா
மத்திமங்கல்பச்சா மற்றிம்மூன்றையும்
புத்தியின் விகாரமே புலப்படுத்துமால். (௧௬)

வேறு.

நருமபாவ மிரண்டுளதப்புதற்
கருமையாகிய பாசமதாகிலு
மிருமையாதா வின்றியெனக்குநேர்
கருமமுத்தியின் காரணமாகுமால். (௧௭)

வேறு.

ஐதரியாமைகாமம் வெறுப்பாமாயையகஞ்செறிதற்
தப்பாறியாகப்புகுந்தொருவர் போக்கரியபாசமிவை.

மூரியாதவினைத்தனையான் முடிச்சிட்டேயென்மாயை
பிரியாதென்பாலுனதாம் பிறவிகளுக்கடியாக.

(கஅ)

வேறு.

பின்னியபகுதியாம் பிரதானமாயையு
மன்னியபுருடனு மானுமாதியாய்த்
துன்னியவிகாரமும் தொல்லையீசனி
லன்னியமின்மையா லவ்வேயாகுமால்

(கக)

வேறு.

ஆவனேபாசமவனேகட்டுண் டவனேகட்டுமதிபதியு
மவனேபசுக்களாகின்ற னனைத் துமாகியுள்ளானு
மவனேயவனையொருவர்களு மறிவாரில்லையனைத்திற்கு
மவனேயனாதிபுருடனென வவனையறிவாரைறகுவரால்.

(கங)

எழாவது

தத்துவநிசம் விபூதியத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௦௬.

எட்டாவது

பிரபஞ்ச சர்வகாரண புராணபுருஷப்பிரதிபாதன

அத்தியாயம்.

வருந்தியுமறைக ளீறறியுமன்னுயி
ரிரும்பவக்கடல்கடற் தேறவுய்ப்பதாந்
திருந்தியவுணர்வது செப்பவின்னமு
மருந்தவர்கேண்மினென் றருளிச்செய்குவான்.

(க)

வேறு.

பகருபரமீசன்வெறுமொருவனீறில் பரமனென்னுமாதிபகவனா
னிசரிவழியாதபிரமமயமாகி நிமலநிலையேயெனொழிவுறுத்
ககனவடிவானபிரமமெனிலியோனி கருவையுறமேவீஷிடுவனா
னகிலசகமாகவறிவருமென்மாயை யெனைவிதையனாகியமருமால்.

வேறு.

கேன்மாதியதாப்பகுதிபுமான் சிறந்தமான் பூதாதிமனந்
தன்மாத் தினைகந் பேதங்க ளிந்தியங்க ள்சுமைத்ததனாற்
பொன்மாலிரவிபலகோடி போலுமண்டமபோதானே
டென்மாசத்தியெல்லையிலா வுயிருமுளதாயிழைத்திடுமால்.

(கூ)

வேறு.

எத்தயோனியிற்பிறப்பா ரியார்க்குந்தாயென்மாயை
தந்தையானெனவறிவார் சனனவினைதப்புவரா
லெந்தையாயெனையறியா திருப்பவொன்மாயையினாற்
பந்தமாமியோனிடொழுற்பவித்திறந்தபுதைதப்பர்களால். (சு)

பாங்காயவிச்சைகட்கும் பகர்பூதமனைத்தினுக்கு
மீங்காருமிலரினைவ றென்னையலாலியானையா
நீங்காதவதிபதியாய் நின்றுலகம்படைக்கின்ற
வோங்காரவுருவான பிரமமெனவுள்ளேனும். (க)

பொன்றுகின்றபொருள்கடொழும் பெர்ன்றதேபுரையறநா
னின்மதந்தவனென்னை நேராகவறிகின்ற
னன்றியுமிங்கவன்மன்னைத் தன்னாலேயறந்தழியா
தென்றுமுளபரமபத வின்பமடைந்திடுகின்றான். (சு)

சங்கையறத்தத்துவங்க டன்னுடையதுண்மையுமென்
னங்கமெனமொழிகின்ற வாரிணையுமகிலத்தின்
சங்கமறுபகுதியுமப் பகுதிவினியோகமுமென்
நிங்கனெனதுநிலையறிந்தா னென்னையடைந்திடுகின்றான். (எ)

வேறு.

இறைவனுக்கனையா யிலங்குபோதமு
மறிவதுமுமுதையு மனந்தசத்தியு
றிறைவொடுதத்தா ரித்தசத்தியென்
றறைவர்களிற்பவ ராறுமங்கமாய். (அ)

வேறு.

நுண்ணியதத்துவங்க னெனதுவல்லவனதாநுகர்சீவன்
வண்ணமிலாமனமொடுதன் மாத்திராகண்மற்றெதுக்கு
மெண்ணுவதாமிவைவடியா மியாதினுக்குங்காரணமாய்ப்
பண்ணுவதுபகுதியதன் வினியோகம்பந்தமதாம். (க)

வேறு.

பூர்ணமந்தவுண்மையிற்காப்பதாகு மென்றறைத்திடப்பட்ட, வோர
ணவின்றியுள்ளவெப்பொருட்கு மியோனியாதொன்ற திவ்வுலகின்,
பூர்ணமந்தப் பகுதியிலதனைக் கடத்துமேலாகுமொன்றான, பூர்ண
மாணமடுகெனென்றுரைக்கும் பொய்பை தீர்பாமனம்புருடன். (க)

வேறு.

மோகமாமூலக் முற்றினுக்குமொரு மூலமானதெரி யாமையும்
போகுமாசெயும் விருத்தியும்பொரு ளனைத்தையுத்தரு புராணஞ்
யேகன்கியிறை யாகிவான்மென வெங்குமுள்ளபரமீசனா, மியோகியா
புன வொருத்தனெயென வொருக்கிமா'மறை யுரைக்குமால். (கக)

வேறு,

பாகமென்பர் பகுதிப்பாமனே
டேகமென்பர் சிலாணுவக்கணு
வாகிமற்றது மப்படியாமென்பர்
யோகியுள்ளதெவாமென்பதுண்மையாம். (கஉ)

வேறு.

என்னையுறகினைப்பவரி லெக்கேனுமொருவனவன்
றன்மதியைக்கடந்தருளாற் றன்னிதயக்குகைதன்னிற்
பொன்மயனாய்ப்புராணமாம் புருடனாய்ப்பொருத்தமெனி
லன்னியமதறவறிவா னவன்பரமத்திடையடைவான். (கங)

எட்டாவது

பிரபஞ்ச தர்வகாரண புராணபுநுஷப்பிரதிபாதன்
அத்தியாயம் முற்றிற்று.
ஆகத் திருவிருத்தம்-உகக.

ஒன்பதாவது

மாயாவிகார அத்தியாயம்.

நீன்மலமாயவிகாரியாய் வேறுபடாநில்களாய்ச்
சின்ரயனாய்சித்தனாஞ் சிவனேநீஜைகத்தான
தன்மையினையருளென்னத் தபோதனோர்தனையொழிய.
வின்மையினுனப்பரிசை யின்னமவர்க்கெடுத்தானாப்பான். (க)

வேறு.

என்னொழியவில்லைசக மியான்வவுருங்ல்லே
னுன்னிலொருமாயை யுலகுக்குமுதலாகு
ருன்னுருவமானவெனை யன்றியதுநாளுந்
தன்னியல்பினுனிகழ் வறத்தருவதன்னால். (உ)

வேறு,

யாதென்னொருவராலேனு மறியப்படாதவியல்பாமென்
னாதிமுடிவின்றியசத்தி யந்தமாய்யதனாலே

பேதவுலகமுண்டாகிப் பிறங்குமத னுற்பிறர்க்கென்றும்
போதப்படாதவென்னுலா யுள்ளபொருளிப்பொருளுெல்லாம். (௩)

வேறு.

கோதியானந்தமாசுமெனத் தோன்றிடாவேதொல்லே
யாதிகாரணமாமென்றே யறைவர்களறியவொன்றாய்
நீதியாய்ப்பரமானந்த நிமகமாம்பிரமநானே
பேதியாவென்னில்வே னுண்டாவதுபிறிதொன்றில்லை. (௪)

வேறு.

அன்றியின்மையறிந்தவராசலா
லென்றுமிச்சகத் தானதுமியானென
வொன்றுமாகி யுலப்பிலனைத்துமாய்
நின்றல்கண்மூவர் நிச்சயித்தார்களால். (௫)

சின்மயானந்த மாய்த்திகழ்கின்றதோர்
தன்மையாய்ப்பர மாகியசாந்தமாய்த்
தொன்மையானசுடரால் விகாரமொன்
றின்மையாமெனக் கேதமொன்றில்லையால். (௬)

வேறு.

எனந்தமற்றவேகமேணி யெண்ணில்பேதமாக்கவற்
றனந்தத்தியெண்ணிலே யவற்றின்மாயையாதியா-
வனைந்தவந்தமாயையான வானிலேமனத்தினு
னினைந்கிடப்படாதவவ் வியத்தமாகிறிப்பொன்று. (௭)

வேறு.

சத்தியொன்றுலேயானுந் தக்கராயுச்சமான
முத்தியுண்டாகுமொன்றுன் முழுதுடிசல்வமுமுண்டாகுஞ்
சத்தியாநிற்ப்தெல்லாஞ் சிதையுமொன்றுலேயெல்லா
நித்தியமாகவென்ற னியமத்தானிகமுமன்றே. (௮)

வேறு.

மத்தியமாய்ப்பாஞ்சுடராம் மண்டலத்தான்மண்டிதமா-
யத்தகுமக்கரமாகி யறிஸரிதாமனாதியாம்
வித்தகமாம்விட்டுவின்மெய்ப் பரமபதம்விச்சையெனுஞ்
சத்தியினுணிகழுமிது தக்கோர்களுறிவர்களால். (௯)

உடுக்குமாடையினப்போல வலகமியாதொன் றிருநுக்கு
 ஷ்டுக்குமாருக்கிலமுமாய் நினைத்தற்கரிதாமியாதொன் றின்
 மடக்கும்வாக்குத் தான்செல்ல மாட்டாமையினற்பவக்கடலைக்
 கடக்கும்பிரமவானந்தங் கண்டானடுக்கங்காணானல்.

(க௦)

ஈனஞ்செய்யுமஞ்ஞான விருளைக்கடத் துமேலான
 பானந்தனக்கேயுளதான பரமயொளியாம்பரம்பரனை
 ஞானந்தன்னுல்வேறறவே நானென்றறிச்சநல்லோனவ்
 வானந்தமதாம்பிரமமயமாகி வீடேயடைகின்றான்.

(க௧)

வேறு.

ஒப்பதுமிக்கதுகுறைந்தவொன்று தனையொழித்தில்லா
 தெப்பொருளெவ்வொளிகட்கு மெவ்வொளிதானொளியாகுஞ்
 சிற்பாமாகாயத்தே திகழ்கின்றவதுதெளிந்த
 வப்பெரியோனானந்தமாய்ப் பிரமமாகின்றான்.

(க௨)

வேறு.

உலகங்கண்முழுதுந்த னுனதென்னவுளதா
 யலகின்றியழிவின் றியறிவின் றியமிந்தா
 யெலையென்றுமறநின்ற பரவன்பமிதிவே
 நிலைசின்றவவனின்ற நிலையென்றுமழியான்.

(க௩)

வேறு.

புன்மயகோசமுள் புக்கொளிக்ஞான
 நன்மையதாகிய ஞானக்கண்ணினுற்
 சின்மயமாய்த் திகழ் தேசைநோக்கிய
 தன்மையால்வியோமநற் றுமங்காண்பரால்.

(க௪)

வேறு.

உப்பரந்தனனைத்தன்பாலனுபவித்தனுபவித்தா
 ரொப்படுக்கண்டாருள்ளத் திலங்குமாழுவரிவரந்தச்
 செப்பருமின்பமாய்த்தன் றேசினுற்றிகழ்த்துதன்னே
 டொப்பறுமவனையார்க்கு மும்பனென்றுணரப்பட்டான்.

(க௫)

எங்குமுளனையிறையா யேகனெயல்லாப்பூ
 தங்கடொறுமறைந்திருக்குத் தன்மையறையச்சராசரங்கட்
 கிங்குயிராயுள்ளாகு மிறைவனொருவனையுமறித்
 தங்கடையார்சாந்தியினை யடைவரல்லாதவடையார்.

(க௬)

வேறு.

முகமொடுகிரிவந்தன் முடிபதமுடிவின் றுப்க்-
குடைமுழுதினுநின்றே குறைவறவுலகெல்லா
மகமொடுபுறமேவுற் றழிவறுநிலையாகும்
பகவனிலயலாகப் படுவதொர்பொருளின் றுல். (௧௭)

வேறு.

மாசடைமனத்தர்தம்மின் மறைப்பதாய்மாசிலாத
தேசடையோகிகட்குந் தெரிந்திடப்படாததான
வீசனெனதாளுநா மிப்படியருளினுலே
பேசினனுங்கட்கென்று பெருந்தகையருளிச்செய்தான். (௧௮)

ஒன்பதாவது

மரயாவிகாரவத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௨௩௭.

பத்தாவது

தத்துவதரிசன் அத்தியாயம்.

துக்கரங்குறியில்குறி சூக்கசூசனைதெரியி
லக்கணஞ்சகல வுலகத்தினங்குரமவ்
வக்கரம்பரமபத மப்பரஞ்சடர்பிரம
நிர்க்குணம்பரவெளியி னிச்சயம்பெறகிழும். (௧)

வேறு.

ஒப்பரும்பரதத்துவத் தொப்பிடுஞ்சருதிக்கலை
கப்பறும்படிபுத்தியிற் கற்பிதங்கள்கழற்றிமெய்த்
தப்பருந்தவாசித்தமெய் தற்பரந்தனிலற்றதிங்
கப்பரம்பிரமத்தினுக் கத்தைதலிங்கமெனப்படும். (௨)

வேறு.

அறிவினில்பிறிதெல்லா மறிவெனலறிவாகும்
பெறவரிதிதிலல்லாற் பிறிதனில்வெளியில்லன்
பிறவியதறுஞானம் பெறவரிததனாலே
மறவியதுறுமாயா மயலலதிலையெல்லாம். (௩)

நகர கீதை.

வேறு.

நின்மல்மாகி நிரஞ்சனமாய்வே
நின்மையதாய் விகாரமிதாமித்
தொன்மையதாகிய சூக்குமஞான (ச)
மென்மலயிலுரு வென்பரறிந்தோர்.

வேறு.

யோகினி லுளமென்பா லொருபடியுறவைத்தே
யேகவெனிலைகண்டா ரவொனதுயல்கண்டார்
பாகமதறுமொன்றும் பலவுருவமுநானே (க)
யாகவுமெனையன்பா லறிஞருமயலன்றல்.

பேறுறுபிரமான் தமுமதுபெறுதாமும்
வேறுறல்கின்ற ரவர்விழிமறைகின்றர்
சூறறவனிகாரங் கூடியவிதைதர்மா (சு)
பூறறவுணர்கின்ற ருண்மையுணர்கின்றர்.

வேறு.

பங்கமில்சீர்பரனுடைய தாதித்தன்பான்மையினை
யிங்கொருவர்க்கிறிவரிய தாகியதவ்வியத்தத்தை
யெங்குமுளதாய்த்தம்பா லிலங்கிய்பேரின்பத்தைத் (சு)
தங்கனிலைபெற்ற சாந்தரடைந்திருப்பர்களால்.

வேறு.

மெய்த்தகவீதி விமலமாய்ப்பரீ
சுத்தமதாகிநித் தெரந்தமாயொரு
பெத்தமில்பிரம் ரூபத்தின்பேதியா (க)
வுத்தமமெனது சாயுச்சமென்பரால்.

வேறு.

ஆதியுநடுவுமந்தமுமிலாததொன்
றேததுவென்ற பரமீசனானா
ன்தியிலெனையறி நிமலநித்தனும் (சு)
பேதமிலெனப்பெறும் பிறவின்பெறான்.

தத்துவநீசனை அத்தியாயம்:

வேறு.

தபனனொன்றிபெருகிவி சசியுநிமினடையச்
சிவனிகழ்வினிகழ்வுபெற சிறிதுமிவர் சிகழா
ரவனுடையவொளிகொடொரு வெளிதிகழுமசையா
விவனத்தொளிகிறிதுபெறி. லிவர்க்கிழ்வுபெறுவார். (க௦)

வேறு.

உதியாமலென்று மொழியாமைநின்ற வெளியாகியென்
றுமுளதாய்த், திதியாய்நிறைந்து தெளிவாகியங்கோர் செய
லானதின் றி யருளான், மதியாளர்தங்க ளாகமேயிகண்ட விடி
வாய்நிகழ்ந்தவடிவே, பதியாகியென்றுமழியாமைநின்ற படி
யாகிநின்றபரணன். (க௧)

வேறு.

றித்தமனந்தரிட்களமின்பரிமலஞ்சம்
சுத்தமுதந்தற்சிவமெனும்வேதத்திரளெல்லாஞ்
சுத்தனையந்தச்சுருதியினந்தத்துணிநெஞ்சத்
துத்தமர்தந்தமுளமதுணர்ந்தாரோமன்றே. (க௨)

வேறு.

தாராகாயம்பவனம்புத் தானனல்லன்றாரதார
னோராதானபிராணி யெல்லாவாயினுருவல்ல
னோராகாசன்மனம்புத்தி யுறுமொருசேதனமவனல்லன்
பாராகாரயோகத்திலகிய கேவலனாகும்பரமீசன். (க௩)

வேறு.

எல்லாவேதத்தும்நைந்திருப்பதுவாயாவர்க்குஞ்
சொல்லாதபரஞானமுங்குக்குச்சொன்னேனா
னல்லாணிப்பரயோகஞானத்தாலேநலிவொன்
றில்லாதவிடத்தடைவானெனவியம்பியருளினான். (க௪)

பத்தாவது

தத்துவநீசனை வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௨௫௧.

பதினோராவது

யோக ஆத்தியாயம்.

இடர்ப்படுபிறவிதீர்க்கு மியார்க்குமெட்டாததாதி
யுடைத்தனதொளியினுலே யொளிர்வதாயுள்ளனானச்
சுடர்த்திருவுருவமான சொருபனையாதொன்றாலே
கிடைத்திடுமந்தயோகம் கேண்மினென்றருளிச்செய்தான். (1)

வேறு.

யோகவெரியோரிமைப்பிலே யாதுவினையுமெரிப்பதாந்
தேகமொழியுயிம்முத்தியே சேருமுணர்வுசெனிப்பதா
மியோகமுணர்வையொழித்துறு யோகமொழியுணர்ச்சிதா
னாகுதலவிதுளத்துளா னியாவனவனையளிப்பனான். (2)

வேறு.

ஒருகாலிருகான்முக்கான்மற் றுள்ளகாலமுள்ளத்தை
வருகாதவினையோகத்தே வைப்பார்மகேசொனப்படுவா
ரரிதாமிதனைமாயோக மபாவயோகமெனவறிரு
கிருபாலாகவியம்புவரவ் விரண்டுமிருக்கும்படிதேண்மோ. (3)

வேறு.

தானினையுமாறிய தத்துவமியாதொன்
ருணிகழ்வதாகுமத பாவமெனுமியோகம்
வானியலதாகியொரு வத்துவமில்லாதாந்
சூனியமதாகவறி கின்றனர்கடையோர். (4)

வேறு.

மயலிலாயாதினொரு மலமிலாதானசுக வடிவதாமாசி
லொளியா, மயலிலாவேகவெனை யயலெனாதேகமென வறிகை
மாயோகமதுவா, முயலுமாறுசையென முடிவிலாதூல்கள்
பல மொழியுமியோகாடவியெலா, மியலுறுதாமரிய விதனி
லோர் * சோடசியு மிசையுறுதாகுமியல்பால். (5)

வேறு.

சுத்தமாயென்னைக்கண்டெத் தோற்றமுந்தோன்றாதான
வுத்தமயோகமெல்லா யோகிலும்பரமயோக

* சோடசி என்றது, பதினாறு.

மத்திறமின்றியென்னை யாயிரங்கோடிகாலஞ்
சித்தமதொருக்கநாளுஞ் சிந்தையிற்றிசுழக்காணார்.

(க)

வேறு.

அயர்வறுபோகலா தறிகையாதன
மயலறவிந்திய மடக்கல்வாயுவின்
சயமிசூதியான தாரணைச் சமாதிபு
மீய்மமுதியமு மெட்டுமங்கமாம்.

(எ)

வேறு.

திருக்கிலாதிரமச்சரியமெய்
புரைக்கைகள் ளமொழிகையின் னாசெயா
திருக்கையதொன் றுமேராமையென்றிவை
சுருக்கமாகயமென்று சொல்வரால்.

(அ)

வேறு.

மனைத்தால்வாக்காற்காயத்தால் வாதையாவதிபாதேனு
மனைத்தாருயிர்க்குஞ்செய்யாத தகஞ்சையாகவறிகவிது
தனிற்றான்பரமாந்தருமமலை சாருமின்பந்தாணுமலை
யெனைத்தாம்பிதியிலுயிர்க்கின்னா செயினுமதுவுமினிதேயாம்.

வேறு.

உளவாறுரைசெயறுணுரை செயுமாறெழுதுதறன்
வளவாய்மையதெனநாடினர் மதியான்மிகு முதியா
ரளவார்கிலமும்வாய்மையி லுளதாதலினதுதா
னுளவாசகவீனையாலுடை யவனியான்வயுமுடையான்.

(க)

வேறு.

மறைவினிலாகினும் வலியினிலாகினும்
பிறர்பொருள்வவ்வுதல் பெரியகள்ளமாங்
கறையுறுமரிவையர் திறங்கனவிலும்
பிறழ்வறமறப்பது பிரமசாரமாம்.

(கக)

வேறு.

அரந்தைமுழுந்திடவாபத் தடைந்திடினுமன்பாலே
யிரந்தொருவனீந்திடினு மேராமையேராமை

வருந்திமனத்தாசையற மடக்குவான்மாசற்ற
நிரந்தரமாயியமமிவை நியமமிரிநிகழ்த்துவாம். (கஉ)

வேறு.

படர்தவம்வேதனால் பயிறல்பத்தியாற்
கடவுளைவழிபடல் கருதிநெஞ்சினே
டுடலுறுதாய்மைசந் தோடமோங்கிய
சுடர்மிகுநியமமாய்ச் சுருங்கச்சொல்வரால். (கங)

வேறு.

பவமார்நோவுகெடநோன்பு பலவாலாக்கைமெலிவிக்கை
தவமாகுவதுவேதார்தஞ் சதருத்திரியந்தாரகமாஞ்
சிவமாகியமந்திரம்பலின் செபமத்தியானஞ்சிறந்துள்ள
வவமானதினாவதன்பேத மறிவாரறையும்படிசேண்மோ. (க)

வேறு.

வாசிகமுபாஞ்சுமானதமென்று மதிலொரொவ்வொன்
றினுக்கொன்று, தேசகடைத்தென்று செப்பினர்பிறர்க்குத்
தெரியவேசெயித்திடுஞ்செபந்தான், வாசிகமுபாஞ்சுவாயிசு
முடித்தன்மாத்திரமானதமடங்கி, யாசறச்சிந்தைசெய்தலொ
ன்றினுக்கொன்றாயிரமடங்குநல்லனவாம். (கரு)

வேறு.

சுடிகனகொண்டலம் பாவங்குடல்சந்
தோடமென்றறிஞராற் சொல்லப்பட்டதா
லாடுறுதாய்மை தானகம்புறம்புள
தோடமதிரண்டையுந் துடைத்தலென்பரால். (கக)

வேறு.

தேரயமுமண்ணுமாக் கொண்டுசுத்தமாத்
காயமேனியமலங் கழுவப்பட்டதாம்
வாய்மையமுதலதா மனத்தினுற்செயுந்
தாய்மையையுள்ளநற் றாய்மையென்பரால். (கங)

கந்தநன்மலர்கொடு காயபூசனை
வந்தனைசெயல்புகழ் வாக்கின்பூசனை
பந்தனையறமன்ம் பத்தியாற்செயுந்
சிந்தனைநியதமுஞ் சிவன்றன்பூசையே. (கஅ)

வே று.

புராதனரோதியவியம நியமங்கன்புகன்றனமேற்
பிராணன்தின்யாமமது பேசுபிராணயாமம்
விராவியுடலுறும்வாயு விளம்புவர்கள் பிராணனென
நிரோதனமேசெயலத்தை நித்தலுமாயாமந்தான். (கக)

வே று.

மந்தமுத்தமமத்திமமென்றுமிக்
கந்தநற்பிராணயாமமறிபவர்
சந்தமுற்றசகற்பவகற்பமாய்ச்
சிந்தையுற்றிரண்டாகவுஞ்செப்பினார். (உ௦)

வே று.

மந்தமாறிநீமாத்தினாமத்திமோத்தமங்க
ளந்தவெல்லிரட்டியிரண்டுடன் மாத்தினாயடக்கல்
கந்தவேர்ப்புறுங்கம்பனங்கினம்புகையிவையா
நந்தமாச்செயுமொன்றினுக்கொன்றுநன்மையதாம். (உ௧)

வே று.

அகற்பமல்லதர்மந்திரமகத்திலையானவாயாமந்தான், சக
ற்பமாம்வியாகிருதியோங்காரஞ்சாவித்திரிதனைமுக்கால், வகிக்
குமெல்லையாமிடம்வலம் வழங்கியவாயுவைவலியுறவலத்தான்,
முக்கவென் றறிந்தவரியோகத்திலே முயன்றிட மொழிந்தா
ரால். (உ௨)

வே று.

வசதுறும்விடத்தில்வழங்குகை
மாசதுறும்வலத்தினில்வாங்குகை
யாசதறத்திதியாகவடக்குகை
ரோசகபூரககும்பகமென்றார். (உ௩)

வே று.

இந்தியமீட்சிதானே யிசைந்திடும்பிரத்தியாகாரங்
கந்தரமிதயநெற்றி கபாலநாபிகளிலொன்றிற்
சந்ததஞ்சிந்தைவைக்கத் தாரணைதறித்ததேக
சிந்தையொழுங்கொன்றோடே சேர்ந்ததுதியுனமாமே. ()

வேறு.

ஓதுமாலம்பன மொன்றுமியன்றியே
போதமும்போதகப் பொருளுமென்றுணர்,
போதமதன்றியே யிருந்தபெற்றிரம்
சாதனமாகிய சமாதியென்பரால்.

(20)

வேறு.

தாரணையாயாமத்திற் றகுதிபன்னிருமடங்கார்
தாரணைதன்னிற்றியானந் தானுமப்படியேநன்றார்
தாரணிதன்னின்னான சாதனமாஞ்சமாதி
யேரணிகியானந்தன்னி லேற்றமிப்பரிசேயென்பார். ()

வேறு.

விவத்திகம்பெற் றிருக்கைவினாந்தெழுங்
கவற்றிதீர்வுறக் கற்பித்தவாதன
மவற்றினெல்லே யறைவரிதந்தநம்
சுவத்திகம்பதம் மியாதினுந்துய்வாம். (21)

வேறு.

இருதுடைமேலே யீரடியேறும்
பாமலிருப்பது பதுமமதாகு
மொருபதமேலே யொருபதம்வைக்க
மருவலிருப்பது மத்திமமாகும். (22)

வேறு.

தடித்தவூருசா னுக்களின்சந்துற
மடித்தவந்தரத் துள்ளேமன்றையவைத்
தடித்தலங்கஞ்செவ் வேசெலவாங்குறத்
தொடுத்திருத்தல் சுவத்திகமாவதே. (23)

வேறு.

நீரினாற்செழும்பதான்வவ்விடங்க ணெருப்பினுல்வெந்
தவவ்விடங்க, னொருசெந்துக்கடற்சனர்துரால் ருதிரந்திசெருகு
புற்றிடங்கள், கோரமாய்பயங்களுள்ளிடமிடந்த கோயினாற்
சந்திகண்மயான, மாரவாரங்களுள்ளிட மசத்தமலக்கணுமண்ட
த்தினுக்கதனால். (24)

வருத்தமாயுடல் வாதையைப்பற்று மனமதுநடுநடுங்கி
ட்டுப், பொருப்பினிற்குகைகள் புண்ணியதேசங்கோயில்கணி
களின்ககாக, ளிருப்பதுமனைதா னூர்வதுகடிப்ப தின்றியே
காந்தமாயுள்ள, வெருத்தருமறியா விடத்திலேயென்னை யுன்
னுவான்மனனொருப்படுவான். (௩௧)

வேறு.

உன்னருமியோகொருப் படுவன்முன்னோ
யென்னருள்பெற்ற யோகீசர்தம்மையுஞ்
சென்னியர்ல்வினாயகன் றனையுந்தேசிகன்
றன்னையுமென்னையும் வணங்கிச்சாருவான். (௩௨)

வேறு.

தனியிலிருந்துபயமின்றிச் சாந்தனாகத்தனக்கிசையு
முனிவார்மொழியுமாதனங்கண் மூன்றினென்றிலேமூக்கி
னுனியைச்சிறிதேககண்விழித்து நோக்கியாதுளோக்காதே
யினியதன்பாலேயிருந்த வெண்ணைப்பாவிப்பதியோகம். (௩௩)

பங்கயந்தலைக்குமேலே பன்னிருவிரலிற்கற்பித்
தங்கதற்கறமென்மூல மறிவதுநாளமாகுந்
தங்கடுஞ்செல்வமெட்டுத் தளநிறந்தவனமாகு
மிங்குதன்வலிவைவராக்கிய மெனப்படுதாதிதன்கண். (௩௪)

சகலசத்தியுமுடைத்தாய்த் தமனியமயமாய்த்தாரம்
புகலுமெப்பொருளாயென்றும் பொன்றுருதாகியெங்குந்
திகழொளித்திரளாயுள்ள தெய்வமாய்த்தெரிக்கொணாதாய்
நிகழுதற்பரத்தினேனோ நித்தலுநெஞ்சைவைப்பான். (௩௫)

வேறு.

மிக்கபரஞ்சுடரான விமலனையும்விளம்புற்ற
வக்கமலத்தேதனையு மயலாகாவகைநினைவா
னக்கரமாம்பரமாகா சத்துவனைத்தானெங்கு
மொக்கநினைந்தேபின்னை பொன்றுநினையாதொழிவான். (௩௬)

வேறு.

யாவருமறிவரி தாயபாவனை
மேவுறவிளம்பினன் வேறுமின்னமோர்

பாவனைகேண்மின்முன் பன்னுபங்கயப்
பூவினையுன்னியப் பூவினுள்ளதாம்.

(௩௭)

அன்னியமறவன லோனைக்காட்டிய
பன்னியபுருடனும் பஞ்சவிஞ்சகன்
றன்னையேசகலகத் தாவாத்தன் னுரு
வன்னியின்சிகையதா மதித்துநோக்குவான்.

(௩௮)

வேறு.

அவமறுபுருடன்ற னகமுறவறநன்றச்
சிவமமலமதாகித் திகழ்தருபரமான்மா
வுவமைபின்பரனாமென் னுனையினி லுணருந்தத்
துவநிலைகுலையாவச்சுதமென்மனம்வைப்பான்.

(௩௯)

வேறு.

அப்பரமான்மாவுள்ளே யதனுக்காதாரமாகி
நிற்பதாய்ப்பரமமாகி நிரஞ்சனமாகியுள்ள
வொப்பருமகேசனேக வருவனையுன்னியந்தத்
தற்பரந்தன்னோடொன்றுத் தன்மையனாகுச்சார்வரன்.

(௪௦)

சொன்னதத்துவங்கொல்லாஞ் சோதனைபண்ணிப்பின்னைப
பின்னதத்துவமொன்றில்லாப் பிரமநானெனநினைந்து
பன்னருமோங்காரத்தாற் பரமமாம்பரமாயுள்ள
வென்னிலேதன்னைவைத்திங் கென்மயமாகியுள்ளான்.

(௪௧)

வேறு.

நலங்கொள்ளானநீராடிநல்லாகுதி
துலங்குநீற்றையுத்தாளித்துமந்திர
மிலங்குமங்கிமுதனினந்தீசனைப்
புலங்கொள்சோதியின்பஞ்சமாயுன்னுவான்.

(௪௨)

வேறு.

ஆசிரமமேவிலதியாசிரமமாகத்
தேசுதருமாமறையினீறுகடெரிந்தே
பாசுபதயோசுபசு பாசமறநேரே
பேசினனிதாருமறியப்பெறுமதன்றால்.

(௪௩)

வேறு.

பிறிதறுமெனதுசாயுச்சம்பேறதா
மறைபொருள்கேவலம்வழங்கிடாரிது
வறமுயலந்தணர்தம்மின்பரிற்
ஹவ்ஹபிரமசாரிகட்குஞ்சொல்லலாம். (சச)

வேறு.

பரியுமகிஞ்சைப்பழிதீர்பிரம
சரியந்தவந்தருசந்தோடமுண்மை
யுரியபொறைதூய்மையுண்டென்றிருக்கை
யரியவிரதத்துக்கங்கங்களாமால். (சரு)

வேறு.

எண்ணியவிவற்றிலென்றினனுவன்
றண்ணியுனாதலாற்றானதைநழுவினான்
புண்ணியவினையிடுஞர்பொருந்தவென்னையே
கண்ணியவிரதமெஞ்சாமற்கைக்கொள்வார். (சசு)

வேறு.

ஏசுலிந்தவியோகாலெனையடைந்
தாசைகோபம்பயமற்றவான்மராய்ப்
பாசமற்றெனைப்பாவித்தபாவத்தா
லாசிலென்மயமாளுரேனெகரால். (சஎ)

வேறு.

எப்படியார்வினைந்தடைவரியானவர்க்
கப்படியானிகழ்ந்திடுவனாதலா
லொப்பருஞானமெய்யோகுளத்தெனைத்
தப்பரும்பூசனைசெயவேதக்கதாம். (சஅ)

வேறு.

பொய்சில்பத்தியாற்றுவாற்போதம்பொருந்தும்புந்தீயினம்
செய்யும்பூசையேபூசைசெய்யுந்தொழில்களெல்லாம்விட்
பூய்யம்பண்ணியுண்டொன்று மாகைப்படாதாரொனையடையு
பூய்யுன்பரிசுமறைந்தபொருளுங்கட்கிரங்கியுரைத்தனனால்.()

வேறு.

பத்தியையென்பா லுடையா நெவ்வயிர்க்கும்பரிவுடையா
நெத்தநலந்தீங்கடையா நெடுங்கியவுள்ளமதுடையான்
புத்திமனமென்பாலே பொருந்தியபாவனையுடையா
நெத்தனையும்பொறையுடையா னியாவரினுமெனக்கினியான்

பன்னியயோகொழிவில்லான் பற்றிலான்பாவகத்தோ
ரின்னலிலாநூரம்பித் திடுவதொழிவதிலான்
றன்னைவெருவுதலொன்றும் றுன்னைவெருவருனில்லா
நென்னதியாமெனனவில்லா நென்றுமெனக்கினியான். (ரு௧)

வேறு.

நாயருருதசந்தோடமேவியே
செயலெலாமுதாசினனாகியே
யயலராயினூரன்பரின்றிவா
ழியல்பினுனெனக்கினியனாயினான். (ரு௨)

வேறு.

நுதியினிந்தையிற் றுல்லியனாயெனிற்
றிதியடைந்து சினஞ்செருக்கின்றியே
மதியினென்றினும் வாஞ்சையுருதுள
வதிகவானெனக் கென்றுமெய்யன்பினான். (ரு௩)

வேறு.

வாடலின் முகமது மலர்ச்சொடிமவுனநற்
பிடுறுவித்தகம் பெற்றதோடலங்
கூடுதலினியவை கூறலியாவரு
நாடருநிலையுடை யவர்க்குநல்லனான். (ரு௪)

வேறு.

எத்தொழில்களுஞ்செயினு மென்னருளிநுலென்
பத்தார்பரமப்பத மடைந்திடுவராலே
தத்துவமும்வைத்தெனி லெனைச்சரணமாக
நித்தமுநிராசையை யடைந்துநினைகிற்பார். (ரு௫)

வேறு.

அடங்குமனனாய்ப்பயனென்றி லாசைப்பட்டாதானளவற்ற
விடங்கொள்வினைகள்செய்தாலும் விடேயெய்துமாதலினு
லுடம்புகாணலையோகி யுண்டாம்வினையாலொருகாலு [ல்]
மீடும்பையடையானுசைப்பா டில்லானெனையேயடைந்திடுமா

வேறு.

துற்றுவருதொந்துவ மயக்கவைதுடைத்துப்
பெற்றதொடமைத்தெனருள் பேறுறவினைந்தே
யுற்றகருமங்கள்வினை யென்னவுனாசெய்யார்
கற்றவர்கள்விடத்தென வேகருதுகின்றார். (௫௭)

வேறு.

என்னையெகினைந்தெனைப் பணிந்தெனையருச்சித்தென்
றன்னையெயறித்தவனெனை யன்றியேசாரான்
பின்னியாதுமப்பெருந்தகை யிருந்திடந்தனிலென்
சென்னியாற்குமந்தவற்கு வேண்வதுசெய்குவனல். (௫௮)

வேறு.

என்பதத்தைவிட்டிதா தேவதைகளைக்காமித்
தன்பம்வேண்டுந் தாழு மிங்கிதனையெய்துவரா
லன்பினாலருண்மூர்த்தி வேண்டுநர்களுமவர்பாற்
பின்புவந்தெனையறிந்து நன்முத்தியேபெறுவார். (௫௯)

வேறு.

சாமவொந்தக்கடவுளருஞ் சாவில்லாதென்
றாமதாமென்றென்னையொழிந்தார் தன்மவிட்டன்
பாமகவாதிச்சுற்றமுமவிட்டென் பாலன்பா
யாமரணந்தத்தளவுமிலிங்கத் தருச்சிப்பான். (௬௦)

எந்தப்பதமுங்கா தலிலாதே லிங்கத்தே
வந்திப்பவன்ஞானாத்மகமாகி மயலுற்றே றான்
சிந்தைக்குளதாயெங்குந்தானுஞ் சிவலிங்க
மந்தச்செனனந்தனிலேயறிவா லடைகின்றான். (௬௧)

வேறு.

பங்கமில்பத்தியோடுமற்றெவரும் பாவனையா லிலிங்கத்
தே, யிங்கெனையிறைஞ்சி லின்பமெய்ஞ்ஞான மெங்குமா
மிலிங்க மெய்துவரா, லங்கியிற்புனலிலம்பரந்தன்னிலருக்கனி
லணிலனிந்துவினி, லிங்கிவையிலிங்கமாரணுதியிலேயெனைநினை
ந்திறைஞ்சிடப்படுவான். (௬௨)

வேறு.

நீதெலாம்வெறும் லிங்கமயமதா
மீதெலாமிலிங் கத்துளிருப்பதா
மாதலாலந்த லிங்கமெங்கேயங்கே
காதலாற்றொழ வேகடனாகுமால். (௬௩)

வேறு.

கருத்திலாமூடர் காட்டமாதிகளிற் காண்பர்கற்றவர்களா
காயத், தருக்கனிற்புனலிற் காண்பராகுதியி லருச்சனைசெய்யு
மந்தணரவ், வெரிக்கணைகாண்ப றொங்குமாய்நின்ற வெனது
லிங்கத்தினைநேரோ, யொருக்கியபரம யோகிகளென்று கிமா
ழிவறக்காண்பர்தம்முளத்தே. (௬௪)

வேறு.

நீங்காதகாதலினு னின்மலபோதம்பயக்கு
மோங்காரமாத லுருத்திரியந்தா னாதல்
பாங்காகவத்தியன வாணுகிப்பரித்தவுடல்
போங்காலத்தளவுநிரந் தரயோகம் புரிந்திடுவான். (௬௫)

வேறு.

காமரமெங்குங் காமரகன் றார் காசிக்கே
யாமரணுந்தத் தளவுமிருப்பா ரங்காவி
போமளவுற்றார் போய்வரவுற்றார் புளையற்றோர்
காமனாவென்றார் தாமனாவென்றார் கழல்கண்டே. (௬௬)

வேறு.

பொல்லாதவருமங்காவி போகிலென்னைவிடப்போகார்
நல்லொன்றையடைவனொன் றவிலவேண்டுமதுமுண்டோ
வெல்லாவுயிர்க்கும்விடனிப்ப னென்றால்வினையாலிரங்காத
வல்லாவகைகூடினுமுயிர்ப்பிட்டு கல்வானல்லந் திவுடையான். (௬௭)

அரியமறையிலரியமறை யாகும்பொருளீத் திறீஞர்களர்
 ஹெரியகினைந்தபடியெவர்க்குஞ் செப்பப்படாதுசெய்த்வத்தா
 ஹரியவிரதனாயறமற் றெடுக்குமுள்ளத்தொடுபிரம
 சரியமுடையுத்தனுக்கு நேரோசாற்றத்தகுவதுவாம். (௬௮)

வேறு.

இவணமேதனதீயோக மியம்பித்தன்னிடத்திருந்த
 வுவணகேதனனீநோக்கி யுத்தமர்க்குரைத்தயோக
 மிவணுணாசெய்யத்தக்க திலங்கியசாந்திரெஞ்சிற்
 சிவணியபுதல்வர்க்கென்றே சிவனருள்செய்யலுற்றான். (௬௯)

முனிவரேயுங்கட்கெல்லா மெர்ழிந்திடப்பட்டஞர்னம்
 புனிதராய்ப்புதல்வர்க்காகப் பூசாரர்ணோகேட்ப
 னினியதும்வாயினாலே யிப்படியிறப்புமிண்டு
 செனியமுமொழியநீருஞ் செப்புமென்றருளிச்செய்தான். (௭௦)

வேறு.

இந்தநாரணனீசனாகியவென்னில்வேறலெனன்றுதஞ்.
 சிந்தையானினைவார்களுக்குரைசெய்தயோகிதுசெப்பலா
 மெந்தவாருயிர்கட்குமின்னுயிராகுநாரணனென்பதோ
 ரந்தமாதியிலாவெனக்கருளானதோர்வடிவாகுமால். (௭௧)

வேறு.

ஏதமுநாரணனை யென்னிலயல்காணும்
 பேதவிழியாளர் பிறவிப்பிணியுரே
 மாதவனையானென மனத்தினினைகிற்கும்
 போதவிழியாளர் பரிபூரணமடைந்தார். (௭௨)

ஆதலிலருச்சிமினிவ் வாதியரியானாய்க்
 காதலொடுகாண்மின்மய லாகியயல்காண்பார்
 தீதுதருமாந்ரு சேர்வுறுவர்திதா
 நீதியுறுநீசரிடை யானும்வெளிகில்லேன். (௭௩)

வேறு.

நான்மறையந்தணர்நாய்வதைசெய்தத
 னூன்மிசைகின்றவோதினர்முடப்

பான்மையரும்மரியைப்பழியாதம்
மேன்மைசெய்தத்தாவிடுறுவிப்பன்.

(எச்)

வேறு.

மருவற்கென்னைமன்மவைத்தோன்மால்மிவனென்வடி
வென்றே, பரவிப்பணிவானென்றேசெம் பவளத்திருவாய்
மலர்ந்தருளி, யரவிறுயிலச்சுதனாக மழுந்தத்தழுவவவ்விடத்
தே, கரவுற்றருளவதிகுயமாய்க் கண்டார்மேனிகண்டிலரால்.()

வேறு.

தன்பராபரமர்கியவடிவினைத் தவிர்ந்தொருதவனாகி [கித்
முன்புதோன்றியவடிவதாய்முருந்தனு முனிவனாமுகநோக்-
துன்பவேறவருளினாலுமக் கிறைசொன்னவிச்சடர்ஞான
மன்பராயறமறிபுதல்வர்க் கறிவியுமெனவருள்செய்தான். ()

வேறு.

நசனதாயவந்த திலங்கியபரமஞான
மாசிலந்தணனுமாகி * யாகிதவனலனாகி.
நேசனாபடங்கியுள்ள நெஞ்சனாநிலனுக்குப்
பேசலாமென்றுகண்ணன் பின்னருமருளிச்செய்தான். ()

யோகிகளியாவருக்கு முத்தமயோகிதானே
யாகியமுருந்தனிவ்வா றருளியங்கவனாரீங்க
வேகவிசையுநாராயணையு மிறைஞ்சியெல்லா
மோகவேதனையுமாறி முனிவர்முற்பதியடைந்தார். (எஅ)

வேறு.

சனற்குமாரன்சம்வத்தகற்றுகாத்தனன் சனந்தனன்புல
கற்குப், புனிற்றிதிர்முனிகௌதமன்பொருட்டிதுபுகன்றன்
புகன்றானிங், கனித்தமற்றுளவிதுபரத்துவாசனுக் கங்கிரா
வனித்தானோர், செனிப்பிலாவிதுகபிலமாமுனி பஞ்சசிகற்
குணத்தனன்முன்னே. (எக)

வேறு.

எந்தையாகியபராசரன் சனகனூலிலங்கிடப்பெற்றனென்
றந்தைபாலருந்தவஞ்செய்வான் மீகியுந்தானறிந்திடப்பெற்று

* ஆகிதவனன் என்றது - அக்கினிஹோத்திர முள்னவன்.

னந்தகோபன்ன்மனையினின் மதலையாய் நடித்தநாரணன்சூந்தி,
மைந்தனாகியபார்த்தனுக்கருளினான் வழங்கினன்மான்மேர்
மேல்.

வேறு.

ஏமமாகவெனக்கிதுருத்திர
வாமதேவன்வழங்கினனாதலாற்
காமனீறெழக்காய்ந்தவக்கண்னுத
ராமமேசரனாகத்தருவதே. (அக)

வேறு.

வேறுகநானிந்த வெம்பிறவிவேறுப்பா
னேருளுமிறையவனே யென்றவனையடைகின்றேன்
மாறுதவன்போடுந் தாரமக்கள்கிளைபொடுநீ
ராறுருஞ்சடைமுடியா னடியடைமினிதுவேண்டில், (இ)

ஒழியாதுநற்கரும யோகத்தாலுருத்திரனை
வழிபாடுசெய்யுமென மாமுனிவன் மறைப்பொருளை
மொழிவானேநோயம் முக்கணிதையெனமுனிவர்
கழிகாதலொடுபணிந்து கைதொழுதுகளிகூர்ந்து. (அங)

வேறு.

ஓதம்பற்றியோருணர்ந்துறங்கமலரீயுன்றிருவருளாலே,
போதம்பெற்றவானவர்களும் பெறலரும்புராண பூரணன்
செம்பொற், பாதம்பற்றியப்பவக்கடல் கடக்கநற்பத்திபெற்
றனமாற்றா, லேதம்பெற்றனம்பெறுததொன்றில்லை யென்
நினையடிபணிவுற்றார்.

வேறு.

தீதின்முத்தியைச் சேரவேண்டினர் சிவனடிக்கே
யாதிலர்ச்சனை செய்தனரந்த வெல்லையிலாப்
போதமுற்றநற் கருமயோகினைப் புதல்வர்களா
யாதரிப்பவர்க்குணாமினென் றருண்முனிபணித்தான். (அரு)

வேறு.

மாமறையின்பெய்ப்பொருளை மாலொடுசனற்குமாரன்
முதலார்க்கிறைவழங்குதிருவார்த்தை, யாமைவடிவைக்கொட

நிய்முதம் தனத்தன்றமுனிவர்கட்குருளு மறிவ்தனையன்பாற்,
முமதயில் செளனகனையாதிமுனிவர்க்குத் தந்தருளுகென்று
தலையாலுறவணங்கித், தோமின்முனிசூதனுரை செய்யவவர்
கட்குச் சுருதிகடெரிந்தமுனிசொன்னபரிசீதால். (அக)

வேறு.

மூவர்தேடினைசனற்குமாரன்முதன்முனிவர்கட்குமொழி
கிதைநயிங், கியாவரோதினரிதன்பொருட்டுணிவரியாவர்கேட்ப
வரியாவர்தம், பாவம்வேரொடுபறிந்துநல்லபரமப்பதம்பெறு
வராதலான், மேவுமன்பினொடுமோதமீளுதலில் விடுவேண்டி
ன்னவிரும்புவான். (அஎ)

பதினோராவது

யோகவந்தியாயம் முற்றுப்பெற்றது.

ஆகத் திருவிருத்தம்-௩௩௮.

சுருதி கீதை முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சர்வஜ் சின்மயம்.

உ
பரிசோதனப் பத்திரம்
தமிழ் மான்மியம்.

பக்கம்.	பாட்டு.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
அ கச	—	சு கிச்சு உடு குமார	கிஜ குமார	

ந.சு ர கீ தை.

டு	உக	ச	யெயுது	யெய்து
அ	உ௦	ச	யறியா	மறியா
கஉ	சக	க	மயரர்	யமரர்
கச	எ	ச	லோ	லோர்
கடு	கந	உ	மிகுத்து	மிகுத்துநி
உ௦	க	ந	மமா	மமர்
ஷெ	க௦	க	த்தாம்	ந்தாம்
உஉ	சஅ	உ	பொறு	பொரு
உசு	டு	ந	வளைத்	வளைத்
ஷெ	க௦	ந	யிரமக	யிர்மகி
நஉ	ந	ந	மண்டம்	மண்டம்
நக	கந	ந	காசன	காசன்
சசு	சக	ந	ரமமாம	ரமமாம்
ஷெ	ஷெ	ஷெ	யுள்ள	யுள்ள

பகவற்கீதை.

டுஎ	—	எ	களை	கன்பொருட்டு
சுஉ	—	டு	என்றெ	என்றெ
எக	—	உசு	எண்ண	கெண்ண
அக	உஎ	ச	யென்று	யன்று
கந	டு	ச	போனம்	போன்ம்
கசு	ச	க	ளிரின்	ளிரின்

பிரமகீதை.

கஅ௦	”	உஅ	ன்பசொ	ன்மசொ
கக௦	கஎ	உ	மையின்	மையினு
ககந	நடு	ச	மிகவங்	மிகவுங்
உஎக	”	டு	மிலன்	மிலான்
உஅ௦	”	உஉ	ல், துவே	ல், இதுவே
உஅடு	உடு	டு	மிகழ்	மிகழ்
உஅஎ	”	கச	பாமெ	பாமெ
உகசு	”	நச	ஆக்ஞாயய	ஆக்ஞாயய
ந௦டு	”	கச	ஆனன்	அனன்